

PDF Dosyası Olarak Bilgisayarınıza İndirmek İçin [TIKLAYI NIZ](#)

ARGE Analiz

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Hazırlayan: ARGE Enstitü/Komisyon

İletişim

ARGE Enstitü

Yüksel Caddesi İnkilab sokak 26/11 Kızılay Çankaya Ankara Türkiye

0 312 418 64 46

www.argeenstitu.org / info@argeenstitu.org

İçindekiler

Giriş 6

Suriye Tarihi 7

Olayların Başlangıç Dinamikleri ve Gelişim Kronolojisi 10

Taraflar 18

İran ve Hizbullah'ın Tarafgirliğinin Dinamikleri Nelerdir? 20

İsrail; Esad'ın Gitmesini İstiyor mu? İstemiyor mu? 22

Doğru Soruları Sormak 24

Toplum Mühendisliği 26

Önemli Vurgu Noktaları 29

İktisadi Dinamikler 37

Esad Sonrası Suriye'yi Ne Bekliyor? 38

Çözüm Arayışları ve Öneriler 39

Notlar 43

Sonuç 46

Faydalanılan Kaynaklar ve Katkıda Bulunanlar 47

Giriş

Ele aldığımız Suriye meselesini objektif olarak analiz etmeye gayret ettik ama anlaşılacağı

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

üzere bu metin, hem dil hem vurgu noktaları açısından temkinli yaklaşan kesimin söylemlerini içermektedir. Gözlemlerimiz ışığında muhaliflere pür destek veren kesimin bayraktarlığını yapan, söylem geliştiren, bu doğrultuda siyaset üreten ve yapan odakların çok olması hasebiyle biraz dengelemeyi düşünerek olaya ışık tutmaya gayret ettik. ?Gerçekler acıdır ve dost acı söyler? esası doğrultusunda; kötü çocuk olma, haksız olma (ki inşallah haksızızdır) pahasına da olsa inanmak ve görmek istemediğimiz gerçekleri dillendirmek istedik.

Bu analiz çalışması dâhilinde kısaca Suriye tarihini sonrasında günümüz olaylarının başlangıç dinamiklerini ve gelişim evresini aktarmaya, mevzuyu daha sağlıklı değerlendirebilmek için Arap baharı ve Suriye arasındaki farkları ortaya koymaya, Tarafları her açıdan ayrıntılı bir şekilde tasnif etmeye, Doğru soruları sorarak meseleyi doğru anlamaya/anlamlandırmaya, bu metni aşacağı için pek ayrıntıya girmemekle birlikte konunun iktisadi dinamiklerini vurgulamaya, önemli etkenlerden biri olan ?Toplum Mühendisliği? projelerinin mantalitesini irdelemeye, ?Önemli vurgu noktaları? başlığı altında madde madde belirttiğimiz noktalarla meselenin derinlerine/perde arkasına inmeye çalıştık. Son kısımda ise; Esad sonrası Suriye ve bölgeyi neyin beklediğine dair öngörülerimizi, metin içerisinde işlenmemiş birkaç ?NOT? aktarımı eşliğinde, çözüm arayışları ve önerilerimizi sunmaya çalıştık.

Bir oyun sergilenmekte; sahne de zalim Esad ve mazlum halk... Kamera arkasında ise; yönetmen, arka planda senarist, görüntüyü ayarlayan ışıkçı, makyaj ve kostüm sorumlusu, sesçi, figüranlar ve verileni sorgulamadan doğrudan alan seyirci kitlesi. Bu tespite nazaran; ?Suriye?de ölenleri, zulümleri görmüyor musunuz ? diyenlere karşı da; ?tabii ki görüyoruz, hatta daha fazlasını/perde arkasındakileri de görüyoruz ve daha fazla ölecek canların, yapılacak zulümlerin önünü alabilmek için konuşuyoruz? diyerek cevap verme/anlatma/farkındalık oluşturma niyetiyle aktardığımız bu metni, önyargısız okumanız ümidiyle sizlere sunuyoruz?

Suriye Tarihi

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

Peygamberler diyarı ?Dimeşk?in kadim tarihine kısa bir göz atalım?

Tarih boyunca Akdeniz?in tüm doğu kıyılarını içine alan bölgeyi kapsayan, Eski Yunanlıların ?üç kıtanın bulunduğu yer? olarak tanımladıkları bu bölge, aslında Dimeşk üst ismiyle 20. yüzyılın

başına kadar bugünkü Suriye, Lübnan, Ürdün, Filistin ve İsrail?i kapsayacak şekilde kullanılmıştır.

Siyasi olmaktan ziyade, coğrafi bir mahiyet taşıyan bu bölge, ?Büyük Suriye? ideolojisinin doğal sınırlarını ifade ettiği gibi, modern Suriye devletinin de coğrafyaya dayalı resmi politikalarının en önemli tarihi argümanı niteliğindedir.

Suriye, toprakları üzerinden çeşitli medeniyet ve kültürlerin geçtiği ve pek çok istilaların, hadiselerin

meydana geldiği eski ve kritik bir mevkiye sahiptir. Ülkeye ilk yerleşenler Hazret-i Nuh?un oğlu Şam?dan türeyen ve Sami dilini konuşan Samilerdir. Müslümanların Suriye?ye hâkim olmasına

kadar bölge Amoritler, Fenikeliler, İbraniler, Hititler ve Perslerin hâkimiyetinde kalmıştır. Suriye topraklarının tarihte ilk önem kazanmaya başlaması, İ.Ö. 4000?lerde Mısırlıların Lübnan ve Amanos

Dağlarını hammadde (Sedir ağacı, altın ve gümüş) kaynağı olarak kullanmalarından sonradır. İ.Ö.

3000?li yıllarda Sümerlerin de benzer amaçlarla bölgeye gelmeleri ve nihayet İ.Ö. 2350?lerde burayı

işgal eden Ebla İmparatorluğu ile Suriye büyük bölgesel güçlerin hem hammadde ve ticaret alanı hem

de hesaplaşma sahasına dönüştü. Bir süre sonra Ebla?yı yıkan Akkad?ların denetimine geçen Suriye

bölgesi, tarihi boyunca çok çeşitli medeniyetlerin harmanlandığı bir mekân haline geldi. Mısır, Hitit

(İ.Ö.1365), Asur (İ.Ö.9. yy) ve Kenan Medeniyetleri ardından İ.Ö. 4. yüzyılda Büyük İskender?in gelişiyile Helen kültürünü tanıyan bölge, İ.S. 20 yılında Roma İmparatorluğu?nun sınırlarına katıldı.

Suriye toprakları, 634 yılında İslam?ın bölgeye gelmesi ile daha öncekilerden çok farklı bir medeniyetin

etki alanına girdi. İslam dönemi Suriye?ye iki ayrı yenilik birden getirmişti. Bunlardan ilki yeni bir dini/sosyal anlayış ve ikincisi siyasal bir merkez olma özelliği. 661 yılında Emevi Devleti?nin

kurulmasıyla o güne kadarki 4500 yıllık tarihinde ilk defa bir devlete ev sahipliği yapan Suriye bölgesi,

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

Emeviler döneminde daha öncesinden miras olarak aldığı Yunan ve Roma kültürü ile sahip olduğu Arap geleneğini mükemmel bir şekilde birleştirmiş ve dönemin en güçlü kültürel ve siyasi merkezi olmuştu. Suriye'nin İslam tarihinde bu gün bile önemini koruyan bu kültürel katkısı diğer unsurlarla birleşince kendisinden sonraki medeniyet taşıyıcılarına önemli bir miras bırakmasını sağladı.

Bölge, Emevi Halifeliğinden sonra Abbasilerin hâkimiyetine geçti. Abbasi Halifeliği (662-749) devrinde Suriye çok gelişti ve burada pek çok ilim, kültür ve sosyal tesisleri yapıldı. Onuncu yüzyılın sonunda, Mısır'a hâkim olan Şii Fatımiler, Suriye'ye de de hâkimiyeti sağladılar. On birinci yüzyılda Selçuklular, bölgeyi hâkimiyetlerine aldılarsa da, 1096'da Haçlı Seferleri başladı. Haçlıları, Eyyubi Hanedanının kurucusu Selahaddin-i Eyyubi (1169-1193) Suriye'den uzaklaştırdı. Suriye, Selçuklu Atabekliği, Eyyubiler ve Memluktardan 1517 yılında Osmanlı hâkimiyetine geçti. Yavuz Sultan Selim'in 1516 yılındaki Mısır Seferi ile birlikte, Osmanlı idaresine giren bölge, 20. yüzyılın başına kadar Osmanlı yönetiminde kaldı. Tarihsel bir karşılaştırma yapıldığında; Osmanlıların, Roma İmparatorluğu'ndan sonra bölge üzerindeki en uzun süreli hâkimiyeti kurduğu söylenebilir. Suriye toprakları, Osmanlı dönemi boyunca (1516-1918), bu bölgeden sağlanan vergi gelirleri, Halep'in uluslararası ticaret sistemi içindeki yeri, Şam'ın seferlerde geçiş yolları üzerinde bulunması gibi iktisadi faktörlerle doğrudan denetim altında tutulmak istenmişti. Bunlara ilaveten, Bilad-i Şam olarak adlandırılan ve içine Kudüs'ün de dâhil olduğu bu bölgenin kutsal kabul edilmesi ve Müslümanlar nezdinde peygamberler diyarı olarak görülmesi denetimin gerekliliğine manevi bir boyut ekliyordu. Buna karşın, Suriye'yi her defasında merkeze çok güçlü bağlarla bağlamaya çalışan Osmanlı yönetiminin çabaları, bölgenin coğrafi yapısı nedeniyle bazı yerlerinde yine de başarısız kaldı. Böylece eyalet başkentleri dışındaki kimi bölgelerde, en fazla da ulaşımın zor olduğu dağlarda ve büyük bir ordu sokmanın imkânsız olduğu çöllerin uzak kısımlarında birbirinden ayrı ve imparatorluk merkezinden uzakta bir takım özerk güç odakları hayatiyetini sürdürmüşlerdir.

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

Osmanlı'nın bölgeye hükmettiği 400 yıl boyunca, büyük ölçüde barışın hâkim olduğu ve istikrarlı

bir dönem yaşayan Suriye, 19. yüzyılda meydana gelen bir takım değişikliklerle, Müslümanlar ve Müslüman olmayan kesimler arasındaki ilişkilerde önemli farklılaşmaya sahne oldu.

1830-1860

yılları arasında özellikle Avrupalılarla ticaretin yol açtığı iktisadi ve siyasi gelişmeler, Müslüman olmayanların statüsünün yükselmesine yardım ederken, tüm iktisadi eğilimler onların çıkarına hizmet etmeye başlamıştı. Bu da yetmezmiş gibi, Osmanlı'daki reform hareketlerinin gayrimüslim

kesimleri daha fazla kayırması, Müslüman çoğunluk arasındaki huzursuzluğu zirveye çıkardı.

Birinci Dünya Savaşı (1914-1918) sonrasına kadar Osmanlı idaresinde kalan Suriye'ye Osmanlılar,

pek çok ilmi, sosyal, kültürel, tarım, sınaî ve ulaşım tesisleri kazandırdılar. Bu devirde pek çok ilim adamı yetişip, İslam kültür ve medeniyetine hizmet ettiler.

Mekke Şerifi Hüseyin (Hüseyin bin Ali), İngilizlerin Hindistan yolunu garanti altında tutabilmek ve önemi giderek artmaya başlayan petrol bölgeleri üzerine hâkim olabilmek için başlattığı siyasi operasyonun en önemli piyonu durumundaydı. Alman-İngiliz rekabetinin yol açtığı 1. Dünya

Savaşı, bölgede İngiliz yönetiminin oldubittilerine zemin hazırlamıştı. Hüseyin'e bir Arap imparatorluğu

kurmasına yardımcı olacakları konusunda söz veren İngilizler, diğer yanda Hüseyin'e vaat ettikleri

aynı toprakların bir kısmını Fransa'ya bahşediyordu. İngilizler aslında Hüseyin'i oyuna getirmişler ve

Şerif 'e verecekleri Suriye'nin büyük bir bölümünü 1916 tarihli Sykes-Picot Anlaşması'yla Fransızlara

bırakarak, Filistin bölgesinde de milli bir Yahudi devletinin kurulması için hazırlıklara çoktan başlamışlardı. 1920 yılında toplanan San Remo Konferansı'nda İngiltere ve Fransa, Arap dünyasını

Sykes-Picot Anlaşması'na göre bölme sürecini hayata geçirdiler. Müttefikler, söz konusu bölgede

dört ayrı bağımsız devlet kurdurdular. Bunlardan Suriye ve Lübnan Fransa'nın kontrolüne verilirken,

Irak ve Filistin ise İngiltere'ye kaldı. Fransızların, Şerif 'in oğlu Kral Faysal'ı Şam'dan kovması üzerine

İngiltere, Şerif 'e vefa borcunu (!) yerine getirmek için Filistin'i ikiye bölerek Ürdün isimli bir devlet

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

oluşturdu. Ürdün'ün başına Şerif'in oğullarından Abdullah'ı getiren İngiltere, Abdullah'tan boşalan Irak Krallığı'na da 1921 yılında Faysal'ı geçirdi. Yüzyıllar süren Osmanlı hâkimiyetinden yeni çıktığı için daha önceden hiçbir bağımsız devlet geleneği, müesseseleri ve ekonomi yapısı olmayan ülkelerindeki milli siyasi hareketlerin görünümü de son derece basit ve ilkel durumda idi. Yeni Arap liderleri gelecek hakkında görüşe sahip olmadıkları gibi, statükoyu değiştirecek bir tabana da sahip değillerdi. Zira İngiltere ve Fransa'nın çıkarlarına göre çizilen Ortadoğu sınırları, bu kolonyal dönemin doğal bir sonucu olarak, tarihi temel ve sosyal gerçeklikten çok uzak bir zemine oturtulmuştu.

Faysal, başlarda askeri yönetim olarak Akdeniz kıyısındaki Fransız birlikleri tarafından kontrol edilen bölge dışında bütün Suriye'de etkin görünüyordu. 1919 Temmuzunda toplanan Suriye Genel Kongresi bağımsızlık ilan ederken, 1920 Martında Faysal'ın Suriye kralı olduğu duyuruldu. Faysal ve yardımcıları, yeni bir toplum oluşturma hevesiyle bir tarafta Osmanlı Meclisi'nde kazandıkları tecrübesini kullanarak Batı'nın desteğiyle siyasi manevralar yaparken, diğer yanda, Osmanlı Türkçesi ile yazılmış olan tüm ders kitaplarını Arapçaya çevirmekle işe başladılar. Şam'da dönemin hukuk fakültesi sayılabilecek bir okul ve Arap Akademisi kurulması emrini veren Faysal, derhal anayasa hazırlıklarına başlanmasını da istedi. İkinci Dünya Savaşı (1939-1945) yıllarında; 1941'de Fransa, nüfuzu altında kalmak şartıyla Suriye'ye kısmi istiklal verdi. 1943 seçimlerinde Şükrü el-Kuwatli, Suriye'nin ilk Cumhurbaşkanı seçildi. Fransa harp sonrasında Suriye'den kısmi olarak çekildiyse de, geride pek çok problem bıraktı. Suriye, 1945'te Birleşmiş Milletlere cumhuriyet idaresiyle katıldı. 1948'de Arap-İsrail Savaşı'na katılan Suriye'de, 1949 ihtilaliyle Şükrü el-Kuwatli iktidardan uzaklaştırıldı.

Sovyetler Birliği ile yakın münasebete girince bazı hususlarda iç huzursuzluklar artıp, komşularıyla münasebeti bozuldu. Sosyalist Baas Partisi kurulup kuvvetlendi. 1958'de Mısır ile Birleşik Arap Cumhuriyeti adıyla birleşti. Birleşme uzun sürmeyip, 1961'de ayrıldı. Baas Partisi, dışta Pan-Arap, içte

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURİYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

sosyalizm propagandasıyla Suriye'de güçlenip, 1963'te ülkenin tek kanuni partisi hüviyetini kazandı.

Baas Partisi, Suriye'de dikta rejimi kurup, eski Lazkiye bölgesindeki Nasturi aşireti ülke idaresine

hâkim oldu. 1967 Arap-İsrail Savaşı'nda Golan Tepeleri'ni İsrail işgal etti. 1973'te Mısır ile anlaşıp, İsrail'e kuzeyden saldırmışsa da başarılı olamadı. Arap ülkelerinden ve Sovyet Rusya'dan

yardım aldı. 1976'da Lübnan'ın içişlerine müdahale edip, asker gönderdi. Suriye askerleri Lübnan'da

püskürtülerek, geri çekilmek zorunda kaldı. 1982'de İsrail'in hava taarruzlarına uğradı.

Hafız Esad'dan sonra yerine geçen oğlu Beşar Esad, liderliğinin ilk yıllarında demokratik reformlar

adına bazı ümit verici adımlar atsa da, birtakım iç ve dış sebeplerden dolayı beklenen reform hamlelerini bir türlü gerçekleştirememiştir. Geline nokta herkesin malumudur, son evreleri ise başlangıç dinamikleri ve kronoloji bölümünde aktarmaya çalıştık.

Olayların Başlangıç Dinamikleri ve Gelişim Kronolojisi

Suriye'de isyan ateşini, Dera ve çevresindeki Arap aşiretleri yaktı. Dera'daki iki doktor hanım konuşurken: "Hüsnü Mübarek düşmüş, Mısır'da yönetimi terk etmiş, darısı bizim başımıza...?" gibi bir

ifade kullanıyorlar. Telefonları da istihbarat tarafından dinleniyor ve bu bayanları alıyorlar, ceza olarak

saçlarını sıfıra vuruyorlar. Bunun üzerine, bu bayanlardan birinin akrabası olan 12-13 tane çocuk,

duvarlara "Halk, düzenin yıkılmasını istiyor." sloganını yazıyor. Bu slogan şu anda Arap dünyasında en

çok atılan slogandır. Çocukları içeri alıyorlar. Çocukların tırnakları çekiliyor, bir tanesinin vücudunda

elliye yakın sigara söndürülüyor, çeşitli işkenceler yapılıyor. Çocuklar içeri alınınca Dera bölgesindeki

aşiretlerin reisleri, Dera'nın muhaberat sorumlusuna gidiyorlar ve bu çocukların bırakılmasını istiyorlar. Ancak hakaretle karşılaşılıyorlar ve bunun üzerine bir sonraki gün 1000 kişi çıkıyor sokağa.

Çocukların bırakılmamasını ve aşiret reislerine yapılan bu hakareti protesto ediyorlar. (Adem Özköse)

26 Ocak 2011 tarihinde başlayıp münferit olaylar şeklinde süre gelen, 15 Mart 2011'de kamuoyuna

yansıyıp hareketlilik kazanan süreç kısa sürede Dera'dan sonra Şam, Hama, Humus, Lazkiye ve Banyas'a sıçramıştır. Gösteriler; Hüsnü Mübarek'in devrilmesini kutlamak için Mısır elçiliğinin

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

önünde, ikincisi Tunus devrimiyle beraberlik adına Şam'da Bab Touma Meydanı'nda, üçüncüsü şehitlerin anneleriyle birlikteliği göstermek için Arnous Garden'da ve dördüncüsü Suriye merkez hapisanesindeki vicdan mahkûmlarınca gerçekleştirilen açlık grevine destek olduklarını belirtmek için İçişleri Bakanlığı'nın önünde başlayarak devam etti. Bu olaylar aslında, Suriye toplumunun patlama tohumlarını taşıdığı ve Arap Baharı'nın yakında Suriye'nin çoğu şehrine ulaşacağını Suriye rejimine bir uyarısıydı. Yaklaşık 3-4 ay bazı olaylar sonucu kan dökülmesine rağmen gösteriler barışçıl bir yapıda devam ederken her ne olduysa içinden çıkılamayacak bir boyut kazandı. Bu ana kadar göstericilerin Esad'ı devirmek gibi bir amaçları yoktu ve ülke içinde reform talepleriyle sokağa dökülmüşlerdi. Yıllarca beklenen ve bir türlü gelmeyen reform hamleleri toplumu patlama noktasına getirmişti. Bu durumları fırsat bilen, iktisadi ve siyasi çıkar elde etmek isteyen, süreci istedikleri doğrultuda yönlendirmek isteyen üçüncü taraflar için bulamayacakları bir fırsat doğmuş ve medyayı da iyi kullanarak sosyo-psikolojik tekniklerle duygulara hitap ederek, provokasyonlar eşliğinde bölge kan gölüne çevrilmiştir. İlk kıvılcımı kimin tutuşturduğunun, ilk kanı kimin döktüğünün bir önemi yok, her iki cephe için de gelinen nokta içler acısıdır.

Aşağıdaki bölümde ise muhtelif haber kaynaklarından derlediğimiz Suriye olaylarının kronolojisini

sunmak istedik;

Suriye'de de isyan ateşi yakıldı; Suriye'nin Haseke kentinde, 26 yaşındaki bir genç kent meydanında

üzerine benzin dökerek kendini yaktı. Ağır yaralanan genç Haseke Devlet Hastanesi'nde tedavi altına alındı. 27 Ocak 2011

Esad'a karşı Suriye devrimi; Suriye'nin başkenti Şam'da yüzlerce kişi demokratik reformlar yapılması ve siyasi tutsakların serbest bırakılması talebiyle gösteri yaptı. Gösteride altı protestocu

gözaltına alınırken, hükümet taraftarları göstericilere saldırdı. 16 Mart 2011

Suriye'de sıcak saatler; Suriye'de güneybatıdaki Dera Vilayeti'nde göstericiler, iktidardaki Baas

Partisi'nin merkezi ve adalet sarayının bir kısmını yaktı. Polis müdahale etti ve polisin kurşunlarının

isabet ettiği 1 kişi öldü. 20 Mart 2011

Suriye kaynıyor; Suriye'nin İsrail sınırına yakın Dera kentinde beş gündür süren ve 7 kişinin ölümüne

yol açan protestoların faturası bölge valisine kesildi. Bölge valisi görevden alınırken Batı basınında

Tunus, Mısır ve Libya'dan sonra sırada Suriye'nin mi olduğunu sorgulayan yazılar çıkıyor. 24 Mart 2011

Suriye'de Katliam: 100 Ölü! Suriye'den gelen son görüntüler yaşanan katliamı gözler önüne

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

seriyor. 25 Mart 2011

Bugün 13.30'da Türkiye'deki Suriye Konsolosluğu önünde protesto eylemi var. 25 Mart 2011 Suriye'nin Lazkiye kentinde çıkan çatışmalarda son iki günde 12 kişinin öldüğü bildirildi. 27 Mart 2011

ABD Başkanı Barack Obama, Suriye'de göstericilere karşı şiddet kullanılmasını çok sert ifadelerle

kınadı. 09 Nisan 2011

Suriye'de en kanlı gün: 75 ölü; Suriye'de 48 yıllık olağanüstü halin kaldırılması sokaklardaki tansiyonu düşürmedi. 23 Nisan 2011

Suriye İçin İstanbul Buluşması başladı; Suriye'de muhalefet tarafından başlatılan eylemlerden sonra ortaya çıkan tablo İstanbul'da düzenlenen bir konferansta tartışıldı. Konferansa Suriye muhalefeti

de katıldı. 27 Nisan 2011

Suriye'de iktidardaki Baas Partisinin 200 kadar üyesinin, demokrasi yanlısı göstericilere karşı kuvvet kullanılması yüzünden istifa ettiği bildirildi. 29 Nisan 2011

ABD, Suriye lideri Beşar Esad'ın yakınlarının mal varlığını dondurdu. Suriye ile ilgili bir yaptırım kararı da AB'den geldi. 30 Nisan 2011

Suriye Merkezli İnsan Hakları Örgütü, ülkedeki olaylarda 750 kişinin öldüğünü belgelediğini açıkladı. 11 Mayıs 2011

El Kaide liderlerinden Eymen El Zevahiri yeni bir görüntülü mesaj yayınlayarak, Arap dünyasındaki

ayaklanmalara destek verdi. 23 Mayıs 2011

Nasrullah: Suriye'deki rejim değişikliği Amerika ve İsrail'in çıkarıdır. 26 Mayıs 2011

Antalya'da toplanan Suriye muhaliflerinin, Esad sonrası Suriye yönetiminin laik olması ısrarı, İhvan'ın itirazıyla karşılaştı. 03 Haziran 2011

Suriye'de Cisir eş Şuğur kasabasında karakollara yapılan saldırılarda 120 polisinin silahlı güçler tarafından öldürüldüğü bildirildi. 06 Haziran 2011

Suriye'de göstericilerin, Devlet Başkanı Beşar Esad'ın beklentileri karşılamadığı konuşmasından

sonra ülkenin çeşitli kentleri ve banliyölerinde sokaklara döküldüğü bildirildi. 20 Haziran 2011

Suriye'den kaçarak Türkiye'ye sığınan Suriyeli mültecilerin sayısı 10 bin 718'e ulaştı. 21 Haziran 2011

Suriye'de isyan cezaevine sızdı; Suriye'nin Haseki ilinde bulunan cezaevinde isyan çıktı, isyanda

çok sayıda ölü ve yaralı olduğu bildirildi. 22 Haziran 2011

Suriye'nin Hama kentinde gerçekleştirilen geniş kapsamlı protestolar sonrası Baas güçleri bu kentte operasyon başlattı. 03 Temmuz 2011

Fransız Siyonist Bernard Henri-Levy tarafından dün akşam Paris'te, yaklaşık 300 Suriyeli muhalifin

katıldığı bir toplantı düzenlendi. 05 Temmuz 2011

Suriye'nin doğusundaki iki boru hattına saldırı düzenlendi. 13 Temmuz 2011

Suriye Muhalefeti İstanbul'da; Suriye Cumhurbaşkanı Beşar Esad'a karşı 4 ay önce başlatılan

ayaklanmaya destek veren Suriyeli ulema ve aydınlar, İstanbul'da. 13 Temmuz 2011

Suriye Ordusuna ait tanklar, Hama kentinde yerleşim yerlerini yine bombaladı, görgü tanıklarının

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

ifadesine göre, ordu şimdiye kadarki en ağır saldırıyı düzenledi. 02 Ağustos 2011
Suriye muhalefetinin kaynakları, Suriye ordusundan istifa eden subayların Amerika'ya götürüldüğünü açıkladı. 03 Ağustos 2011
Özgür Suriye Ordusu, çok sayıda Esad askerini vurdu; Hama'dan sonra Suriye ordusu, çatışmaların şiddetlendiği Deyr ez Zor'a çok sayıda tank sevkiyatında bulundu. 09 Ağustos 2011
Suriyeli muhalifler, bugünü 'Ölüme Evet, Aşağılanmaya Hayır Cuması' olarak isimlendirirken; ülkenin dört bir yanında gösteriler düzenleniyor. 03 Eylül 2011
Humus kuşatma altında iddiası; Suriyeli aktivistler, ülkenin orta kesimlerindeki Humus kentinin kuşatma altında olduğunu belirtti. 06 Eylül 2011
Esad'la görüşmeler kesildi; Şam'a yaptırımlar yolda. 22 Eylül 2011
Rus savaş gemisi Suriye'de; Rusya'nın Kuzey Deniz Filosuna ait denizaltılara karşı kullanılan büyük savaş gemisi Severomorsk Suriye'nin batısındaki Tartus limanına demirledi. 27 Eylül 2011

Suriye muhalefeti Türkiye'de büro açıyor; Suriye muhalefeti, Esad rejimi karşısında yürüttüğü uluslararası çaptaki çalışmalarının bir parçası olarak Türkiye'de büro açma kararı aldı. 28 Eylül 2011
Suriye'deki ayaklanmanın silahlı bir direnişe dönüştüğü belirtiliyor. 28 Eylül 2011
2 Ekim 2011'de içinde Müslüman Kardeşler ve Kürtlerin de bulunduğu ülke dışındaki rejim karşıtlarını tek çatı altında birleştiren Suriye Ulusal Konseyi, Burhan Gaylon liderliğinde kuruldu. Suriye'de ölü sayısı 3 bine yaklaştı; BM: Suriye'de yönetim karşıtı protestoların başladığı Mart ayından beri ölenlerin sayısının 2900'ü geçtiğini bildirdi. 06 Ekim 2011
2011 Ekiminde Özgür Suriye Ordusu (ÖSO) çatısı altında birleşen muhaliflerin askeri kanadı, 2011 yılının son dönemlerinde İdlib valiliğindeki bazı kasaba ve köylerde kontrolü ele geçirmeyi başardı. Ocak 2012'de ÖSO Rif Şam valiliğindeki Zabadani şehrini hükümet güçleriyle yaşanan çatışmaların ardından ele geçirerek ilk kez bir şehri tamamen kontrolü altına almış oldu.
İç Savaş: 250 Suriye askeri öldürüldü; Halid Bin Velid Tugayı, bugün Homs şehrindeki Bab Amr mahallesinde yaşanan çatışmada 250'den fazla Suriye askerinin öldürüldüğünü açıkladı. 30 Ekim 2011
Suriye'de dün Ürdün sınırı yakınlarındaki Hirbet Gazale kasabasında ordu birlikleri ile muhalifler arasında çıkan çatışmada 35 asker, 34 muhalifin öldüğü bildirildi. 15 Kasım 2011
Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, Suriye'de reformların sağlıklı ve hızlı olmasına yönelik samimi işbirliklerinin karşılık bulamadığını belirterek, 'Verilen sözler tutulmadı' dedi. 17 Kasım 2011
Clinton, Suriyeli muhaliflerle görüşecek; ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton'ın bugün İsviçre'nin Cenevre kentinde Suriyeli muhaliflerle görüşeceği bildirildi. 06 Aralık 2011
Eski FBI ajanlarından Sibel Edmonds, Amerika ve NATO güçlerinin Suriyeli rejim muhaliflerini Türkiye'de eğittiğini ileri sürdü. 09 Aralık 2011
Burhan Galyon, 'Esad'ın devrilmesinden sonra İran ve Hizbullah'la ilişkiler normalleştirilip; stratejik ilişkiler sonlandırılacaktır,' dedi. 11 Aralık 2011

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

Başkent Şam'da güvenlik güçlerine eş zamanlı iki saldırı düzenlendiği, saldırılarda 30 kişinin hayatını kaybettiği, 55 kişinin ise yaralandığı öne sürüldü. Yapılan ilk tahkikat sonucunda eylemlerin

el Kaide örgütünü işaret ettiği belirtildi. Her iki tarafın da üstlenmediği bu eylemle birlikte El-Kaide'nin de bölgede olduğu doğrulanmış oldu. 23 Aralık 2011

Suriye Devlet Başkanı Beşşar Esad'ın ülkede aylardır süren olaylarla ilgili genel af ilan ettiği bildirildi. Af, 15 Mart 2011 tarihinden bu güne kadarki işlenmiş suçları kapsayacak. 15 Ocak 2012

İsrail istihbarat şefi: 'Suriye'de değişim bize yarayacak.' Eski İsrail istihbarat şefi Amos Yadlin, Suriye'de yaşanacak değişimin İsrail'in çıkarına olacağını söyledi. 28 Ocak 2012

Suriyeli Kürt gruplar, Irak'ın Erbil şehrinde üç gün sürecek toplantıda bir araya geldi. Konferansa

Irak Kürt Bölgesel Yönetimi Başkanı Mesut Barzani de katıldı. 28 Ocak 2012

3 Şubat 2012'yi 4 Şubat'a bağlayan gece Esad'a bağlı güçler Humus şehrine havan topları, tanklar

ve makineli tüfeklerle saldırdı. Saldırı sonucunda 200'den fazla insan hayatını kaybetti. Bu olay sonrası BM Güvenlik Konseyi'nde Beşşar Esad'a görevden çekilerek yetkilerini yardımcısına bırakması

çağrısında bulunan tasarı oylandı. On beş üyeden on üçü tasarıya evet derken Rusya ve Çin'in hayır demesi tasarinin geçmesini engelledi.

Putin, Suriye'nin içişlerine karışılmaması gerektiğini açıkladı. 08 Şubat 2012

'Suriye'nin dostları' Tunus'ta toplandı: 68 ülkenin temsilcilerinin katılımıyla gerçekleşen Suriye'nin dostları toplantısının 2.si Türkiye'de gerçekleştirilecek. 24 Şubat 2012

Avrupa Birliği, Muhalif Suriye Ulusal Konseyi'ni tanıma kararı aldı. 02 Mart 2012

Suriye'nin Homs şehrindeki Kerm el Zeytun Mahallesi, yine vahşi bir katliam haberiyle gündemde.

13 Mart 2012

Türkiye'nin ev sahipliğinde İstanbul'da düzenlenen 'Suriye'nin Dostları' toplantısının ardından

yayınlanan 27 maddelik sonuç bildirgesinde Suriye Ulusal Konseyi'nin Suriye halkının 'meşru temsilcisi' olarak tanıdığı belirtildi. 01 Nisan 2012

Suriye yönetimi, Kofi Annan Planı uyarınca yarın sabah saat 06.00'da operasyonları durduracağını

açıkladı. 11 Nisan 2012

Suriyeli muhalifler Türkiye'de 'ileri karakol' kurdu. 17 Nisan 2012

Suriyeli sayısı 40 bini geçti; Suriye'deki karışıklıktan kaçarak Türkiye'ye sığınan Suriyelilerin sayısı her geçen gün artıyor. 04 Mayıs 2012

Suriye İhvanı: Bölge Hizbullah belasından kurtulacak; İhvan-ı Müslimin Suriye Başkanı Riyad Şakfa, Suriye'deki ayaklanmaların başarılı olması halinde sıranın İran'a geleceğini söyledi. 06 Mayıs 2012

Malatya'dan kalkan keşif amaçlı F-4 savaş uçağı, Suriye güçleri tarafından düşürüldü. 22 Haziran 2012

Suriye: Bu bir saldırı değil kazadır; Suriye yönetimi, uçak krizi ile ilgili ilk resmi açıklamayı A

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

Haber?e yaptı. 23 Haziran 2012

Beşar Esad Cumhuriyete röportaj verdi; Ağırıklı olarak düşürülen uçak hakkında konuşan Esad?ın şu sözleri manidardı: ?Ben kişisel olarak koltuğu düşünmüş olsaydım Amerikan telkin ve talimatlarını yerine getirirdim. Petro-dolarların peşinden koşardım ve kendi ilkelerim ve ulusal tutumumdan vazgeçerdim. Ama daha önemlisi ülkemde füze kalkanı kurulmasına izin verirdim.? 02 Temmuz 2012

BM?nin 30 Haziran?da Cenevre?de imzaladığı, Suriye?de geçici hükümet kurulmasıyla ilgili son planını (geçici hükümetin Esad?ı dışlamadığı gerekçesiyle) Suriye muhalifleri tarafından reddedildi.

3 Temmuz 2012

?Suriye Halkının Dostları Grubu?nun üçüncü konferansı bugün Fransa?nın başkenti Paris?te düzenleniyor. 100?den fazla ülkenin temsilcisinin katılacağı toplantıya, Esad rejimini destekleyen

Rusya ve Çin katılmıyor. Toplantıda Türkiye?yi Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu, ABD?yi Hillary

Clinton temsil ediyor. 6 Temmuz 2012

Esad?ın 5 kurmayı öldürdü; Suriye?nin başkenti Şam?da Ulusal Güvenlik binasını hedef alan intihar saldırısı düzenlendi. Saldırıda Suriye Savunma Bakanı, İçişleri Bakanı, Esad?ın Özel Temsilcisi,

Suriye İstihbarat Teşkilatı Muhaberat?ın Tahkikat Bölümü Başkanı ile Genelkurmay Başkan Yardımcısı

ve Devlet Başkanı Beşar Esad?ın eniştesi Asif Şevket yaşamını yitirdi. Özgür Suriye Ordusu, saldırının sorumluluğunu üstlendi. 18 Temmuz 2012

Özgür Suriye Ordusu?nun Türkiye-Suriye sınırındaki Bab el-Hava Sınır Kapısı?nı ele geçirdiği bildirildi. 20 Temmuz 2012

Suriye?nin kuzeyindeki orman yangınları devam ediyor; Muhaliflerin saklandığı ormanlarda Suriye ordusu tarafından çıkartılan yangınlarda çok sayıda alan zarar gördü. 25 Temmuz 2012 Suriye?nin kuzeyinde Kürtlerin Kobani, Afrin, Amude, Ayn El Arap ve Tirbespi?de yönetimi devraldığını açıklamasından sonra gözler bölgenin merkezinde olan en büyük kent Kamışlı?ya çevrildi.

26 Temmuz 2012

Arap Baharını ?kargaşa tufanı?na benzeten Romney, ?Özgür Suriye Ordusu?nu silahlandırmalıyız?

dedi. 30 Temmuz 2012

Kofi Annan arabuluculuk görevini bıraktı. 3 Ağustos 2012

Suriye Başbakanı Riyad Hicab, Ürdün?e kaçarak muhalefetin safına geçtiğini açıkladı. 07 Ağustos 2012

Katar, Suriye rejiminden kopanlar için 300 Milyon dolar ayırdı. 09 Ağustos 2012

Suriye?de ölenlerin sayısı 20 binden fazla; Suriye İnsan Hakları İzleme Örgütü (SNHR), Suriye?de olayların başladığı günden bu yana 20 bin 148 kişinin öldüğünü duyurdu. 12 Ağustos 2012

Fahreddin Konuralp Memioğlu Halep?te şehid oldu; Türkiye?den yola çıkan Konuralp, İdlib?te

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

aldığı eğitimden sonra Halep şehrindeki çatışmalarda vuruldu. 15 Ağustos 2012
Ankara, PYD konusunda hazırlıksız yakalandı; Suriye'nin kuzeyinde açılan PKK bayrakları asırlık 'Büyük Kürdistan' söylemini yeniden gündeme taşıdı. 15 Ağustos 2012
BM gözlemcileri ve barış gücü birlikleri Suriye'den ayrıldı. 20 Ağustos 2012
Filistin Maan haber ajansının haberine göre, siyonist rejim bakan muavini Ayoob Kara'nın yardımcısı Mandi Safadi'nin Bulgaristan'ın başkenti Sofya'da Özgür Suriye Ordusu ile görüştüğünün ortaya çıkması, önce İsrail'in Bulgaristan büyükelçisi Shaul K amisa, sonra da İsrail dışişleri bakanı Avgdor Lieberman tarafından tepkiyle karşılandı. 20 Ağustos 2012
Ateş Lübnan'a sıçradı; Lübnan'da kaçırılan ikisi Türkiyeli 30 kişiyle ilgili soruşturma başlatılması
talep edildi, çatışmalar üçüncü gününe girdi, sekiz kişi hayatını kaybetti. 22 Ağustos 2012
BM Genel Sekreteri'nin İnsani İlişkiler Yardımcısı ve Acil Yardım Koordinatörü Valerie Amos, Suriye'deki iç savaşın 2,5 milyon insanı mağdur ettiğini söyledi. Dünyaya acil yardım çağrısı
yaparak ülkede durumun her geçen gün daha da kötüye gittiği uyarısında bulundu. 24 Ağustos 2012

Suriye sınırında kritik adım; Türkiye ile ABD arasında kurulan 'operasyonel mekanizma' toplantısından

Suriye sınırına 'istihbarat kalkanı' oluşturulması kararı çıktı. 24 Ağustos 2012
Türkiye'deki Suriyeli göçmen sayısı 78 bin 409'a ulaştı; Ahmet Davutoğlu: Mülteci sayısı 100 bin olduğu takdirde tampon bölge seçeneğini devreye sokabiliriz. 25 Ağustos 2012
Esad tekrar kamera karşısında; Rejim yanlısı el-Dünya televizyonuna verdiği röportajda olaylardan
Türkiye'yi suçlayan Esad, aynı savunma politikalarına devam etmekte kararlı. 29 Ağustos 2012
'Bağlantısızlar Zirvesi'nde gündem Suriye; İran'ın başkenti Tahran'da yapılan Bağlantısızlar Zirvesi'nde
Suriye'deki çatışmalar ve kriz tartışılırken çözüm olarak temas grubu önerisi getirildi. 30 Ağustos 2012
Muhafiflerle ordu birlikleri arasındaki çatışmaların devam ettiği Suriye'de, son iki günde en az 347 kişi hayatını kaybetti. Muhafifler, Hama'da bir uçağı düşürdüklerini iddia etti. 30 Ağustos 2012
Çözüm arayışları; Arap Birliği Genel Sekreteri Nebil el-Arabi ile BM ve Arap Birliği Suriye Özel Temsilcisi El-Ahtar el-İbrahimi'nin 2 Eylül'de Kahire'de bir araya geleceği bildirildi.
Beşşar Esad'ın kardeşi Mahir Esad, Lazkiye'de gizlice gömüldü. 2 Eylül 2012
Suriye'de 18 aylık isyanda Ağustos ayı, 5 binin üzerinde can kaybıyla en kanlı ay oldu.
Çatışmaların
Halep'e sığramasıyla ölümlerin arttığı Suriye'de devlet ile rejime karşı savaşan silahlı gruplar birbirlerini katliam yapmakla suçluyor. 03 Eylül 2012
Savaş bölgelerinde 40 yıldır çalışan ve Halep'te bir hastanede gizli görev yapan Fransız cerrah Beres, Suriye'de ölü sayısının en az 50 bin kişi olduğunu söyledi. 04 Eylül 2012
Mursi: Dört ülke Suriye için toplanacak; Mısır Cumhurbaşkanı, Türkiye, İran ve Suudi

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

Arabistan'ın da katılacağı Suriye konulu toplantı yapılacağını açıkladı. 05 Eylül 2012
Uluslararası Kızılhaç Örgütü'nün yeni Başkanı Peter Maurer Cenevre'de gazetecilere yaptığı açıklamada, Beşşar Esed ile bu hafta tutuklulara erişilmesi, ihtiyaç olan teslimatın ulaştırılması ve

yüz binlerce kişiye gıda, ilaç ve diğer tedariklerin ulaştırılması konularında olumlu görüşmeler yaptıklarını

söyledi. 07 Eylül 2012

Şam'ın Rükneddin Semtindeki el-Rükniye Camisi'nden çıkışları sırasında cami çıkışı yakınlarında

park edilen bombalı motosiklet havaya uçtu. 6 kişi hayatını kaybederken 4 kişide yaralandı.

08 Eylül 2012

Rusya, Suriye Krizini Güvenlik Konseyi'ne Getiriyor; Rusya, Cenevre'de mutabakata varılan Suriye barış planını ay sonunda yapılacak Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'ne taşımaya hazırlanıyor.

08 Eylül 2012

Tunus Nahda Hareketi lideri el-Gannuşi, Suriye'deki çatışmanın, Sünniler ile Şiiler arasında değil, diktatörlüğü savunanlarla özgürlük isteyenler arasında olduğunu söyledi. 08 Eylül 2012

Rusya ve İsrail, Alevi devleti istiyor; Suriye Devlet Başkanı Beşşar Esed'in yakın arkadaşı ve eski danışmanı Eymen Abdül Nur: "Rusya ve İsrail, Alevi devleti istiyor" dedi. 11 Eylül 2012

Beşşar Esed'e büyük darbe; Esed ailesinden Albay Pilot Yusuf el-Esed, Suriye rejiminden ayrıldığını

duyurdu. 15 Eylül 2012

Suriye'deki krize çözüm arayışları; Suriye'de muhalifler BM ve Arap Birliği Suriye Özel Temsilcisi

İbrahimi ile görüştü. 15 Eylül 2012

Hristiyan gençler de ÖSO'ya katılıyor; Suriye güvenlik güçlerinin düzenlediği askeri operasyonların

ülkedeki azınlıkların muhaliflerin safına geçmesini hızlandırdığı bildiriliyor. 19 Eylül 2012

El Arabiya televizyon kanalının haberine göre çocuklarının eğitimi için Dubai'ye gittiği belirtilen Büşra Esad'ın Suriye rejiminden ayrıldığı belirtildi. 20 Eylül 2012

Hamas, Suriye'deki Bürosunu Kapattı; Hamas'ın, Suriye'deki bürosunu daimi olarak kapattığı ve burada görev yapan personelin Mısır'ın başkenti Kahire'ye nakledildiği bildirildi. 20.09.2012

Akçakale'nin sınır komşusu olan Telebyad'da süren çatışmaların ardından ilçe merkezindeki büyük direğe asılı Suriye bayrağı indirildi. 20 Eylül 2012

Suriye'de son durum; Suriye hükümeti ve muhalif güçler arasındaki çatışmalar, özellikle Şam ve Halep'te yoğun bir şekilde devam ediyor. 21 Eylül 2012

?????????

Taraflar

Her ülkede olduğu gibi Suriye'de de siyasi ve iktisadi taleplerde bulunan bir muhalefet var. Bu

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

muhalefet, yıllarca daha özgürlükçü, daha demokrat, daha sosyal bir Suriye istiyordu. Olayların başlangıç evrelerinde de bu taleplerle yola çıkılmış, reform çağrıları yapılmıştı. Tamamen sivil bir yapıda olan protestolar kan akmaya başladıkça evrilerek devrim formatına bürünmüştür. Bu aşamadan sonra örgütlenen unsurlar silahlı muhalefeti doğurdu. Şu aşamada iki ayrı yapı mevcuttur. Yani sivil unsurları ?Ulusal Konsey?, askeri unsurları ?Özgür Suriye Ordusu? temsil etmektedir. Yalnız bu üst çatılar sağlıklı işlememektedir. Muhalefet içerisinde; bölgede etkin olan aşiretler, sosyalist/komünist örgütlenmeler, laik/seküler hayat tarzı ve taleplerle sokaklara dökülen gençler, liberal özgürlükçü aktivistler, yurtdışında yaşayan elit kesimler, iki taraftan da ajanlar, milliyetçi akımlar, İhvan-ı Müslimin tabanı, sonradan dâhil olan El-Kaide ve farklı İslami gruplar sayılabilir.

Muhalefet, ilk önce sağlıklı bir zemin ve hukuk oluşturmak zorundadır. Bu kadar çeşitli, bu kadar dağınık ve birbiriyle iletişimi zayıf İslami, seküler, milliyetçi akımların, bölgesel aşiretlerin, El-Kaide'nin, yurtdışındaki elitlerin, iki taraflı ajanların kol gezdiği bir muhalefet ağı nasıl bir yol izleyecekse izlesin karşısındaki için bir muhatap çıkartmak ve belli bir hukuk dâhilinde hareket etmek zorundadır. İletişimsiz, hukuksuz bir zeminde her an her türlü provokasyon olabilir ve sağlıklı bir çözüm yolu bulunamaz. Bu noktada El-Kaide'nin de mevzuya dâhil olmasını değerlendirmeye alırsak içinden çıkılmayacak bir yola girdiğimiz gözlemlenebilmektedir. Haricen ayaklanmayı asıl başlatan aşiretler ayrı hareket etmekle birlikte farklı istek ve arayışlar içerisinde olan topluluklar da mevcuttur. Muhalefet içerisinde bizi bağlayan en bariz oluşum ise; İhvan-ı Müslimin hareketidir ve onun da ne kadar etkin olduğu tartışmalıdır. Çatıyı temsil eden Ulusal Konsey ve Özgür Suriye Ordusu'nu da laik ve pozitivist kesimin oluşturduğu aşikârdır. Ve Esad sonrasında Batı'nın desteğiyle iktidarı temsil edecek olan da bu üst çatıdır.

Muhaleflerin cephe aldıkları, ?Esad? adı altında ifade edilen statüko ise; dışarıdan görüldüğü gibi net değildir. Devlet başkanı olarak vitrinde duran Beşar Esad, cereyan eden olayların çok azına hâkimdir. Sahnede Esad olsa da perde arkasından Suriye derin devleti ve statükoyu oluşturan diğer unsurlar süreci yönetmeye çalışmaktadır. Ayrıca bürokrasi içerisindeki yabancı güçlerin (Rusya, ABD, AB ülkeleri gibi) etkisi ve çıkar savaşımı devam etmektedir. Ordu içerisinde de Mahir Esad başta olmak üzere muhtelif canilerin fevri hareket ettikleri, sokaklarda ise Şebbiha

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

yapılanmasıyla

katliamlar yapan unsurları ayrı değerlendirmek lazımdır. Asıl süreci Esad'a danışmanlık yapan ve

enformasyon sağlayan kişilerin yönettiğini söyleyebiliriz.

Suriye halkının durumu ve talepleri ise bazı noktalarda farklılık arz etmektedir; tek istekleri statükonun yıllarca süregelen psikolojik baskılarını gidermek, özgürlük alanı kazanmak, yolsuzluğun

ve yoksulluğun yok olması, makul iş imkânları, medya özgürlüğü, sosyal hizmetler gibi insani taleplerdi. Suriye ordusu gibi muhtelif muhaliflerin zulümleri ve muhaliflerin tuttukları cephelere ordunun bombardımanı altında kalan halk; kaos ortamı içerisinde evlerinin başlarına yıkılmasını, binlerce insanın ölmesini, milyonlarcasının dolaylı etkilenecek zarar görmesini, anaların/çocukların

ağlamasını, sağlık sorunları içerisinde aç/susuz kalmak istemiyorlardı ve istememekteler?

Her üç kişiden birinin muhaberat olduğu bir toplumda yaşamış insanların bu psikolojiyi bir anda atmaları kolay olmadığından muhalif gruplar da birbirine güvenmiyor, ayrı hareket ediyor. Hatta aynı gruptan aynı cephede çarpışan insanlar bile güvensizlik içinde mücadele ediyor. En basitinden

Esad ordusundan kaçan askerlerin Esad'a çalışmadığı, istihbarat sağlamadığı ne malum diyerek

şüphe içindeler. Aynı şekilde Suriye ordusundan ayrılmaya karar verip de ajanlık için kalmaya devam edip istihbarat sağlayan kişilerin mevcudiyeti de Suriye ordusu içinde güvensizliklere neden

olmaktadır. Bu ortamda iki taraf için de sağlıklı bir mücadelenin yürütülmesi mümkün görünmüyor.

Bu iki ana cephe haricinde, uluslararası platformda taraf seçen ve destekleyen unsurlar ise; Esad'ın tarafında İran, Rusya, Çin başta olmak üzere uzak doğu ülkeleri, Latin Amerika ülkeleri,

Nasrullah önderliğindeki Hizbullah ve bariz bir açıklama yapmayarak tarafsızlığını korumakla birlikte yakın bir geçmişte şartlar gereği Kahire'ye taşınan Hamas'ı sayabiliriz. Muhaliflerin tarafında

ise Arap birliğinin etkin para babaları olan Suud/Katar/Bahreyn/Kuveyt başta olmakla birlikte ABD, Fransa ve İngiltere'nin önderliğindeki Batı ittifakı, bölgenin karışıklılığında nemalanan ve sessizce ellerini ovuşturarak olan biteni izleyen ?tilki İsrail? ve bölgenin abisi büyük Türkiye ile bu

odaklar haricinde son zamanlarda müdahil olan El-Kaide ve son olarak da yıllarca bölgede baskı

altında bırakılmış Arap baharı dolayısıyla güçlenip söz hakkı bulan diğer ülkelerdeki İhvan-ı

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

Müslimin

unsurları durmaktadır. (İhvan'ın duruş ve taleplerini diğer unsurlardan ayrı değerlendirmek gerektiğini düşünüyoruz.) Mezhep taassubu ve medyanın yönlendirmeleriyle istenilen yere çekilen

Müslümanların, durması gereken yeri sorgulamaları gerekmektedir. İlla bir tarafta durmak zorunda

da değiliz; özgün, adil ve onurlu bir duruş sergileyerek yolumuzu çizebiliriz?

Türkiye Müslümanlarının durumu ise içler açısıdır. Bölgede oluk oluk kan akarken şahsi fikir, duygu, ihtiras, doğruları altında birbirlerine hakaret eden, dinlemeden tanımlayıp itham eden, (her iki taraf içinde geçerlidir) enformasyon kirliliği içerisinde beyinleri bulanmış, aciz topluluklar durmaktadır. Türkiye gibi diğer İslam topraklarındaki kitleleri de 3'e ayırmak mümkündür. Birinci grupta; cahilliklerinden ve taassuplarından kaynaklı hayat anlayışlarıyla ve yine yanlış bilgilendirmelerle

kışkırtılarak Esad'a pür destek diyen, Esad'ı masum ve haklı gören kesim bulunuyor. Bu kesim,

konjonktür dahilinde taraf tutmaya ve taraflarını belli etmeye zorlanmış, Esad karşısında savaşan

bütün unsurlara terörist demekte ve bu gözle olayı değerlendirip hüküm verip, fiil ve söylemde bulunmaktadır.

İkinci grup ise; Muhaliflere pür destek veren, canı gönülden mazlumun yanında duran samimi Müslümanlardır. Yalnız bu kesimin bazı handikapları vardır ve temkinlilerin eleştirileri bu düzlemde şekillenmekte ve ayrışmaktadırlar. Başta olayı salt duygusal, sığ ve ferasetsizce değerlendirip

anlık tepkilerle fiil ve söylemler serdetmektedirler. Bölgede can veren, acı çeken insanların mazlumiyeti üzerine sarf ettikleri söylemler haricinde olayın öncesine, sonrasına, arka planına, sonuçlarına dair hiçbir fikir ve söylem geliştirmemekte, akan suya/esen rüzgâra sorgusuzca kapılan,

sadece ?bölgede zalim bir kişi, zulüm altında bir halk var ve bu zalim devrilmelidir? demektedirler.

Bu düşünce kapsamında faaliyet gösterdikleri, perde arkasını görüp oyunu bozma yolunda tepki ve

söylemde bulunmadıkları için ve en önemlisi de bu kaos dilini yaygınlaştırarak kandan beslenenlere

istemeden taşeronluk yaparak olası acı sonuçların kapısını zorlamaktadırlar. Üçüncü grubun ise;

olayda tamamen siyah ve beyaz renklere ziyade gri tonlar ve belirsizliklerin, çok bilinmeyenli denklemlerin varlığını dillendiren, olayın sanıldığı kadar net değil çelişkilerle dolu olduğunu sarf eden, ayaklanmanın ve rejimin tümünü desteklemeyip mesafe koyarak belli noktalarda iki cephenin

de gerekli/korunması gereken noktalarını belirten, ne Esadçıyız ne emperyalistiz diyen, akli selimi

temsil etmeye çalışan, en az muhaliflere pür destek verenler kadar bölgedeki acıyı hissedip paylaşan

ve hatta daha çok kan dökülmesin diye makul bir yol arayışı içinde çarpınan, laf anlatmaya çalışan, düşünen kesim olduğunu söyleyebiliriz. Bu kesim resmin bütününe bakarak olayı değerlendiren ve gördükleri kadar tehlikeli olan bu süreç hakkında ilgilileri uarmaya çalışan (her ne kadar ?dur? dedikleri anda Esadçı yaftasını yapıştırırsalar da), perde arkasında dönen oyunları/hesapları dillendiren, farkındalık yaratmaya çalışan, ?temkinliler? olarak nitelendirilen kesimdir. (Bu kesimle Türkiye içerisinde CHP'nin başını çektiği ulusalcı kesimin söylemlerindeki benzerlik farklı düşünce ve mecralara çekilmemelidir. Çünkü bu ulusalcı kesimin olaya bakış açısı, düşünceleri, talepleri, beklenti ve çıkarları farklılık arz etmektedir. Salt ulusal siyasi ve iktisadi çıkarları için çatışmayı istemiyorlar.)

Muhaliflere ve olaylara temkinli yaklaşan ve emperyal oyunlara karşı söylem/fikir geliştirmeye çalışan Atasoy Müftüoğlu gibi Sezai Karakoç gibi, Alparslan Kuytul, Ali Bulaç gibi daha birçok kanaat önderi ve bu minvalde düşünüp değerlendiren kişiler bir menfaat karşılığı ajanlık mı yapıyor?

Ya da başka bir çıkarları mı var, dertleri tasaları işleri güçleri yok da dün beraber yürüdüğü kardeşiyle karşı karşıya gelme pahasına dil dökmelerindeki amaç ne? Bu kadar çatlak sesin olması

size de garip gelmiyor mu? Burada ters giden bir şey var mı, diye düşünüldü mü?

İran ve Hizbullah'ın Tarafgirliğinin Dinamikleri Nelerdir?

Sosyal ve siyasi dinamikler gölgesinde Esad'a yönelik İran, Irak ve Hizbullah desteği çok iyi anlaşılmalıdır. Bu desteği Şiilik dayanışması olarak yorumlamak bizleri Ortadoğu'daki siyasal çekişmeyi

anlamaktan uzaklaştıracaktır. Suriye'ye yönelik İran-Hizbullah desteğini son 20 yıldır bölgedeki hemen her olayda kendini gösteren değişim/statüko çekişmesi olarak görmek daha doğru olacaktır.

Bu cephe, Suriye'deki olayları bir hak mücadelesi olarak değil, İsrail karşıtı direniş bloğunun en önemli ayaklarından birine karşı yapılmış hamle olarak görmektedir. Bunları belirtiyoruz, çünkü

cephelenin mantığını/dinamiklerini anlamadan yapılacak yanlış tespitler, çözüm yolundaki belirsizliği

daha da artıracaktır. Gerekçelerin doğruluğu yanlışlığı ayrı tartışma konusudur; mevzunun ne olduğu net olarak belirtilmeli, yanlış aksettirilmemelidir.

İran'ın ve Hizbullah'ın müdahilliğini mezhep merkezli değerlendirmek çok yanlıştır. Mezhep farklılığı üzerinden yürütülen dili kesinlikle bırakmalıyız. Nasrullah da Ahmedinejat da çok iyi

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

bilmektedir

ki; Esad'ın dinle diyanetle, Şiilikle alakası yoktur. Esad'ı desteklemelerinin tek nedeni stratejiktir.

İran, haklı olarak bölgedeki etkinliğini uzun vadede muhafaza etmek istemektedir. Özelde de Hizbullah ve Hamas direniş örgütlerine açılan kapısının kapanmasını istememektedir. Bu örgütlere, İran'ın vermiş olduğu para ve silahtan müteşekkil lojistik desteğin ehemmiyetini vurgulamamıza

gerek yok sanırım. Hizbullah'ın verdiği destekte İran'la olan bu ilişkisinden kaynaklanmaktadır ve Suriye, İran içinde bölgedeki İslami direniş örgütleri içinde son kaledir. Hamas yıllarca Suriye'yi

üs olarak kullanmış, bütün lojistik desteğini bu kanaldan sağlamıştır. İyi ya da kötü mevcut olan bu

kale de düştüğü takdirde yakın gelecekte direniş kültürünü canlı tutan bu unsurların sonu gelecektir.

Ve bölgede Türkiye gibi ehlileştirilmiş sistemler kurulacaktır. İran baştan beri oynanan oyunları fark

edip taraf tutmuştur ve istese olayların ilk dönemlerinde bir şeyler yaparak durumu makul bir zemine

çekebilirdi, ama şimdilerde elinden bir şey gelmiyor çünkü olayın boyutları kimsenin altından kalkmayacağı seviyelere ulaşmış, istenilen kaos ortamı sağlanmıştır...

Ve en önemlisi de Suriye'den sonra sıranın İran'a gelme ihtimalidir. Sünni Arap taassubunun bakışı aşikârdır ve son dönemlerde medyayla Türkiye halkı nazarında uyandırılmaya çalışılan ve

hatta uyandırılan İran düşmanlığı da ortadadır. Bu atmosfer içerisinde yakın gelecekte İran'a yapılacak

bir askeri operasyona destek verilmese bile ses çıkartılmayacağı bir ortama sürüklenmiş durumdayız.

AKP kadroları da, 'Büyük Türkiye'nin rakibi olan İran'a milliyetçilerin bakışı da, İslami camianın Sünni reflekslerle gösterdiği tepkiler de malumunuz?

Bölgede kartların yeniden karıldığı ve tasfiyelerin birbirini izlediği bu denklem içinde Şii ve Sünnîlerin birbirleriyle çatışmaları ne Suriye'deki akan kanı durduracak ne de Ortadoğu'nun geleceğine

yönelik senaryoları olumluya çevirecektir. Dar görüşlü Arap rejimleri, bu gelişmeleri İran'a bir darbe

vurma fırsatı olarak gördüklerinden ne pahasına olursa olsun Esad'ın gitmesi için bastırırken; özellikle

Batılı operasyonlara da sıcak bakan işbirlikçi yaklaşımlar içindedirler. Karşı tarafta yer alan İran ve

Irak da kendi stratejik kazanımları için ne pahasına olursa olsun Esad'ın kalması için çabalamaktadır.

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

Olayların, hâkim medyanın kullandığı dildeki gibi Şia-Sünni farklılığından kaynaklanmadığı ortadadır. Çünkü bakıldığında, 20 aylık çatışma süresinin son 3-4 ayında olayların sığradığı ülkenin en büyük şehri Halep'in %90'ının Sünni kökenli vatandaşlardan oluştuğunu herkes bilmektedir. Madem alevi Esad hanedanlığı Sünniliğe karşıydı neden 3-4 ay öncesine kadar Halep gibi bir Sünni şehirden bir tek ses bile çıkmıyordu. Halep'e olayların nasıl sığradığı da ayrı bir tartışma konusudur... Yine çatışma alanlarındaki bariz çelişkilerden biri de Suriye'nin kuzey batısında bulunan çatışmaların en acımasızca yaşandığı Lazkiye, İdlib, Tartus gibi bölgelerde çoğunlukla Şii Müslümanlar ve Kürt ahalinin yaşamakta olduğudur. Sorun mezhep farklılığından kaynaklanmış olsaydı bu Şii bölge halkı Esad'dan ve Esad bu Şii bölge halkından ne istiyordu acaba ve ne oldu ya da hangi süreçlerden geçildi de bu noktaya gelindi, diye sormak gerekmez mi? Yani demek istediğimiz Suriye'de cereyan eden olayların mezhep farklılığıyla alakası yoktur. Ayrıca çatışma yaşanan bölgelerin sosyolojik boyutları derinlemesine incelendiği takdirde daha birçok çelişkilerin olduğu görülecektir.

Medyanın kullandığı dili ve uyandırılmaya çalışılan algıyı gözler önüne seren, Ahmet Hakan'ın "Diktatörün mezhebi olmaz" yazısında belirttikleri manidardır. "Başka diktatörleri bağlı buldukları mezhepleriyle anmıyorsak, Suriye diktatörünü neden mezhebiyle birlikte anıyoruz? Mısır diktatörü Hüsnü Mübarek'in "Sünni" olması ne kadar anlamlı ise Suriye diktatörü Esad'ın "Nusayri" olması o kadar anlamlıdır. Neden "Libya'nın Sünni diktatörü" demiyoruz da, "Suriye'nin Nusayri diktatörü" diyoruz? Esad'ın bir "Nusayri cuntası" oluşturduğu da balondur: O cuntanın kahir ekserisi Sünnilerden oluşmaktadır. Esad'ın kabinesinde kaç Sünni bakan olduğuna bakmak yeterlidir. Diktatör diktatördür; Sünni'si, Alevi'si, Nusayri'si olmaz. Cunta cuntadır... Sünni cunta, Alevi cunta, Nusayri cunta olmaz.?"

İsrail Esad'ın Gitmesini İstiyor mu? İstemiyor mu?

İsrail'e yarıyor mu yaramıyor mu, sorusu herkes için önemlidir sanırım; her iki taraf da İsrail bize karşı diyor. Mevzuyu sadece İsrail merkezli değerlendirecek değiliz tabii ki, yani İsrail'e yarıyor veya yaramıyor diye masum insanların ölmesine göz yumacak, onlar üzerinden hesap yapacak değiliz,

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

ama önemli etkenlerden biri olarak mevzu etmek gerekmektedir. Tarafların temennileri, istekleri, inanmak istediklerinden ziyade veriler incelendiğinde bariz olarak gözükmemektedir ki; Esad'ın gidişi İsrail'in işine yarıyor ve gitmesini istiyor? Denilmektedir ki; Suriye yönetimi İsrail için tehdit değildi?, 30 yıldır işgal altındaki Golan tepeleri için bir kurşun bile atmadılar?, İsrail Suriye'den memnundu? gibi tespitlerle açıklama yapmaya çalışan arkadaşlar bilmiyorlar mı ki; İsrail'i besleyen en önemli unsur Ortadoğu dâhilinde cereyan eden kargaşa ortamıdır, belirsizlik, mezhep çatışması ve istikrarsızlıktır.

Madem İsrail Esad'ın gitmesini istemiyor, ABD neden istiyor acaba, diye sormak gerekmez mi? Tarih boyunca, Ortadoğu'da İsrail'in menfaatine olmayan bir şeyi ABD'nin istediği görülmüş müdür? Obama'nın Ortadoğu'da kırmızı çizgimiz İsrail'in güvenliğidir? açıklamasından da anlaşılacağı üzere böyle bir şey söz konusu bile değildir. ABD'nin tarafını açık olarak belli etmesiyle İslami ve antiemperyalist tepkilerin olayda belirleyici olduğunu gören Batı ittifakı ve İsrail sessiz kalmaya çalışarak, Esad'ı devirecek olan bölge halkının tepkisini çekip İsrail istiyorsa burada bir bit yeniği vardır? dememeleri ve uyanmamaları için sesini pek çıkartmayarak oturduğu yerden bizi izlemektedir? Ayrıca İsrail'in istemediği bir şey için bu kadar sessiz kalıp, istediği doğrultuda bir

şey yapmadığını gördünüz mü hiç? Ki bütün bu sessiz kalma çabalarına rağmen Debka, Haaretz gibi İsrail basınına yansıyan, kulislere konuşulan bazı yetkililerin vermiş olduğu demeçler bize göstermektedir ki; İsrail Esad'ın gitmesini istemektedir. Tam tersi olarak birkaç söylem haricinde hiçbir ortamda Esad'ın kalmasını istediklerine yönelik bir açıklama/ibare/söylem yoktur.

Bazı yorumcular Eğer İsrail'in çıkarı rejimin bir an önce devrilmesinde olsaydı şimdiye kadar devirmişlerdi ve Esad gitmişti? diyorlar. İsrail, ABD üzerinden Esad'ın gitmesi için elinden geleni yapıyor, daha önce sarf ettiğimiz gibi (İslam dünyasından gelecek tepkileri bertaraf etmek için) bunu açıktan yapmıyor; ki zaten istediğini bölge halkları yapıyor. Mantık ve siyasetten nasibini almış biri bunun sağlamasını kolaylıkla yapabilir. Herkesin malumudur ki sessizlik, mevcut durumu ve gidişatı kabullenip istemek anlamına gelmektedir. Esad'ın gitmesini istemiyorsa sessiz

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

kalmaz, bu sessizliğinden onayladığı anlamı çıkmaktadır. İsrail özelde Esad'ın gitmesini istiyor, genel olarak da bu kaos ortamından memnun ve devam etmesini istiyor. ABD önderliğindeki BM ve NATO kuvvetleri de hem bu operasyonun maliyetinin altına girmek istemiyorlar hem de askeri olarak ellerindeki güçle bu riske girmek istemiyorlar (İktisadi kriz içinde boğuşan AB ülkeleri daha Libya operasyonunun altından kalkmış değiller). Ayrıca Rusya ve Çin'in veto edeceklerini bildiklerinden şimdiye kadar askeri bir müdahaleyi teklif etmediler. Bilseler ki Rusya ve Çin onay verecek, hemen teklif hazırlanır ve bombardıman başlardı.

Yapılan hesaplardan ziyade hesabın tutmama ihtimali hasebiyle, İsrail içerisinde de iki farklı görüş mevcuttur. Bazı kesimlerin; belirsizlikten dem vurarak sonrasına dair çekincelerinin olduğunu ve Esad sonrasında İhvan veya selefi odakların başa gelerek İslami bir yapı kurma ihtimali üzerine tedirgin düşünceler içerisinde söylem geliştirdiğini görüyoruz. (İnşallah kaygılarımızda biz yanılırız ve böyle bir şey olur, ama dışarıdan gelen El-Kaide, etkinliği çok az olan İhvan ve muhtelif İslami hareketlerin Esad sonrasında bir varlık gösteremeyeceğini, tam tersine mevcut muhalefetin üst çatısını oluşturan, uluslararası platformlar tarafından tanınan ve çok daha fazla etkin olan seküler odakların şimdiye kadar verilen dış desteklerin karşılığı olarak başa getirilecek olduğunu düşünmekteyiz.) Ayrıca daha önce dinlediğimiz/izlediğimiz komik bir tiyatro sahnelenmekte ve "Böyle devam ettiği takdirde, Esad devrileceğini anladığı anda elindeki nükleer silahları Hizbullah'a aktaracak? tehdidiyle İsrail, Esad'ın gitmesini istemiyor deniyor. Buna inanan kişilere söyleyecek sözümüz yok? Bir diğer kesim ise; Esad'ın devrilmesini ve sonrasında bu kaos ortamının devam etmesini, mezhep çatışmasını ve iç savaşın sürmesini, aynı zamanda muhalefet içerisinde oluşacak iktidar mücadelesiyle yüz binlerce insanın ölmesini, bölgenin iktisadi olarak çökmesini, bu olanlarla Müslümanların gündemini meşgul etmeyi amaçlamakta ve istemektedir. Bütün bunlardan sonra da Batı antlaşmalarına uyan, ehil, demokrat, anayasasında şeriatla hükmolunur yazan laik bir yapının kurulacağı günleri beklemektedir. Ayrıca; belirsizlikten kaynaklı Esad sonrasına dair çekinceleri olanlar İsrail iç muhalefeti, bazı düşünürleri ve bilgisiz/tedirgin halkı kapsamaktadır. İsrail iktidarı, derin devleti, örgütleri, teorisyenleri Esad'ın devrilmesini istemektedirler.

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

Bu hususları belirttikten sonra İsrail denklemindeki en önemli noktaya gelelim. Evet, salt Suriye devleti İsrail için bariz bir tehdit değildir, Golan için bir kurşun bile atmamıştır ama bizim sorunumuz işte tam da burada; işin bir adım sonrasını göremiyoruz. Batı bunları görüp/hesaplayıp/ ona göre hareket ediyor. Suriye doğrudan tehdit olmayabilir ama dolaylı olarak tehdittir, çünkü İsrail için Suriye demek Hizbullah demektir, Hamas demektir, İran demektir. (Tabi bu unsurların Müslümanlar için bir anlamı kalmadı, ama İsrail'in varlığı için çok anlamı var ve ona göre hareket etmektedirler.) Esad sonrasında kuvvetle muhtemeldir ki; İsrail ve Batı ittifakı gardı düşmüş İran'a sonrasında da Hizbullah ve Hamas'a saldırıp bölgeden silecektir. Sonrasında İsrail, bölgedeki ehil yapılarla beraber sorunsuz (!) bir Ortadoğu inşasına koyulabilir.

Suriye'nin düşmesi Doğu Akdeniz'deki güç mücadelesi ile de doğrudan ilgilidir. Şu an Akdeniz'in çevresindeki hemen bütün ülkelerde iktidarlar değişmiştir. Arap ve Kuzey Afrika tarafında devrimlerle, Avrupa tarafında ise teknokrat hükümetlerle bir dönüşüm yaşandı. Gelen hükümetlerin hemen her biri bir şekilde Avrupa ve Amerika ile iyi geçinme zorunluluğu hissetmektedir. Ancak İsrail'in de söz konusu olduğu Doğu Akdeniz'de halen bir belirsizlik yaşanmaktadır. Suriye'nin düşüşü ile birlikte Akdeniz, Batılı stratejistler için tamamen bir 'durgun göl' haline dönüştürülmüş ve müstakbel güç mücadeleleri için güvenilecek bir sığınak haline getirilmiş olacaktır. Nihai hesaplaşma zamanı henüz gelmemiştir. İsrail bunu hızlandırmak için çabalasa da, Batılı stratejistler için ortam henüz uygun görünmemektedir. Bu uygunluğu sağlayacak en önemli eşiklerden birini, Suriye'nin İran'dan uzaklaştırılması oluşturmaktadır. Bu aşamada Suriye'deki rejimin Batılıların istediği şekilde değişimi demek, Ortadoğu'da nihai hesaplaşma zamanının gelmesi demektir. (Ahmet Emin Dağ)

'Bölgede yaşanan olaylara İsrail meselesini merkeze alarak baktığımızda, onun tehdit ve tehlikeleri nasıl değerlendirdiğini, yaşananlara karşı nasıl tavır geliştirdiğini ve ne denli fırsatlar kolladığını anlarız. Direniş mantığı (muhalif Suriye halkına karşı değil emperyalizme karşı), Suriye meselesinde detaylardan bir adım geride durmayı ve büyük resme bakmayı gerektiriyor. Öyle ki bu büyük resim, Amerika ve İsrail'in bölgeye ve Suriye'nin siyasi kimliğine yönelik sürdürdüğü mücadele

ile
doğrudan ilintili olup Suriye?yi yabancılara bağımlı kılmanın yolunu arayan belirgin bir resimdir.?

Doğru Soruları Sormak

Karşılaşılan bireysel, sosyal, siyasal meseleleri ancak doğru soruları sorarak aydınlayabiliriz. Bir mesele değerlendirmeye alındığında somut verilerden ziyade bir dizi soyut verilerin de irdelenmesi gerekmektedir. Karşılaştığımız meseleleri doğru anlamak/anlamlandırmak için bir dizi sağlamalar eşliğinde bazı teyit mekanizmalarını devreye sokmamız gerekmektedir.

Bu hususların en önemlisi ?zamanlamadır?, her doğru her yerde söylenmez ve yapılmaz. Misal; Esad?ın gitmesi/devrilmesi halkı, bölge ülkeleri ve İslami mücadelenin geleceği için gerekli olabilir, ama bu noktada zamanlama önemlidir. Nasıl bir atmosferde, kimlerin istediği zaman, sonuçlarının ve gerçekleşme aşamasında cereyan eden gelişmelerin kimlere yaradığını iyi irdeleyerek, tespit ve tahlil ederek yola çıkılmalıdır. Gerçekleştirilmesi ?doğru? olan bir şeyde zamansız hamle yapıldığı takdirde, genelde ?yanlış? sonuçlar elde edilir.

Müslüman şahsiyet, popülizm çarkı içine girip bu atmosferde değerlendirme yapmamalıdır. Beşeri ideolojilerin ve fikriyatların hüküm sürdüğü bu dünyada, cari ve revaçta olan popüler/hâkim sistemlerin değirmenine su taşıyacak düşünceler içerisinde Müslüman?ın işi olmamalıdır. Arap baharı dâhilinde değerlendirmeye alabileceğimiz her başlıkta; NATO, BM, AB, ABD, topyekûn bir Batı ittifakı medya ve güçleriyle Müslümanların aynı kulvarda at koşturduğunu görmekteyiz. Bu çarpık ilişki ağını sorgulamadan edemeyiz, bu noktada enformasyon kaynaklarımızı sorgulamamız gerekmektedir. Tunus?taki haklı halk ayaklanmasının, Wikileaks belgelerinde Tunus devlet başkanının karıştığı yolsuzlukların açıklanmasıyla başladığını unutmamalıyız. Kuran?ın da emrettiği gibi kâfirden gelen haberi elekten geçirmeden almamalıydık. Burada mevzu bahis olan haberin doğruluğu veya yanlışlığı değil; bir haberin verilmiş tarzı, zamanlaması ve diliyle nerelere çekilebileceğidir.

Önemli hususlardan bir diğeri de; gerçekleşecek şeyin başlangıç ve gelişim dinamiklerinin

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

ayrıca değerlendirilmesidir. Arap baharının Suriye yansımasındaki devrimin iktisadi, askeri, siyasi, fikri dinamikleri nelerdir? İktisadi dinamiklere bakıldığında başta Katar ve ABD kaynaklı olduğu herkesin malumudur, askeri donanımın nereden neşet ettiği de aşikâr olmakla birlikte, medyayla doğurulan, yönlendirilen siyasi talep ve ihtiyaçların ne minvalde olduğu da sorgulanmalıdır. Durup bir dakika düşünmek gerekmektedir; ?bayram değil seyran değil, eniştem beni niye öptü!? ABD, AB, Arap emirlikleri beni niye destekliyor, ne amaçlıyor, ne çıkarları var? Bu odakların tarih içerisinde bir amaç ve çıkarı olmadan birisiyle el sıkıştığını, öptüğünü gördünüz mü hiç?

İslam dünyasının da dâhil olduğu doğu medeniyeti müntesiplerinin idrak edemediği, gerektiği gibi yapamadığı bir başka husus ise; uzun/orta/kısa vade hesabıdır. Ticarete de siyasette de sosyal etkileşimde de her şeyin kısa vadedeki getiri ve götürüleri, kazanım ve kayıpları gibi uzun vadedeki sonuçları da dikkate alınmalıdır. Tarihi okuyamayan, dersler çıkartamayan, ileri görüşlülükten nasiplenmemiş, bir sonraki hamleyi ve karşılaşacağı gerçeği öngöremeyen/ hesaplamayan kişi ve toplumlar kaybetmeye mahkûmdur.

Karşılaşılan soruyu/sorunu teyit etmenin en basit formülü, sonuç olarak ?kime yarıyor, kime yaramıyor?un cevabını görmek ve bulmaktır. Bu sorudan yapılacak çıkarım bizlere perde arkasındaki gerçeği gösterecektir. Her şeyi bir kenara bırakalım; öncesini, başlangıç aşamasını, sonraki süreçte yaşananları, nedenini/nasıllığını. Şimdiye kadarki yaşananlara, sonuçlara ve sonrasına dair muhtemel olasılıklara bakalım; 30 bin civarında can gayri insani bir şekilde heder oldu, yüz binlercesi yaralandı, milyonlarcası en bariz insani ihtiyaçlarını karşılayamaz vaziyette, bölge ekonomisi tamamen çökmüş durumda, en önemlisi de bu durumun artarak devam etmesi ve diğer bölge ülkelerinde de aynı tabloyla karşı karşıya kalma ihtimalidir. Her ne olursa olsun, her nasıl olduysa olsun bu sonuç; ne muhaliflere, ne Esad?a, ne Türkiye?ye, ne Arap emirliklerine, ne Suriye halkına, ne de İslami mücadeleye yaramaktadır. Bu sonuç; Ortadoğu?da istikrarsızlığı, kargaşayı, kaosu, mezhep çatışmasını, Müslümanların birbirini öldürmesini isteyen ve nemalanan İsrail?e, ABD?ye ve diğer güçlere yaramaktadır. Olaylar bu minvalde ilerlerse sonraki süreçlerde Irak, Lübnan ve İran da aynı kaderi paylaşacak

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

ve
bölge kan gölüne dönecektir? Sonuçta biz ne kazanmış olacağız; zalim bir Esad gitmiş olacak, ama
biz çok şey kaybetmiş olacağız? Demokrasi ve özgürlüğümüzü mü kazanacağız, pek sanmıyoruz?

Ayrıca olağan süreç dâhilinde çelişkilerden ziyade berraklık ve tutarlılık aranmalıdır. Bu kadar karmaşık bir cephede, çelişkiler yumağı içerisinde, her iki cephe içerisindeki güvensiz ortamda, orantısız/dengesiz/ tutarsız fiiliyat ve söylemlerin sarf edildiği bir zeminde sağlıklı bir mücadeleden, cepheden ve taraftan söz edemeyiz. Bu denklem içerisindeki soru işaretleri netleşmeden bir söylemde bulunulması yanlış olacaktır. Bölgedeki acı tablodan rahatsız olan İslami duyarlılığa sahip her birey bu soru işaretlerini netleştirip sorunun çözümüne dair hamle yapmakla mükelleftir.

Ve de kişi; saf tuttuğu, yanında duran, aynı cephede olan, ağız birliği yaptığı kişiden çıkarım yaparak durduğu yerin doğruluğunun veya yanlışlığının sağlamasını yapabilir. Tarih boyu bölgedeki kandan beslenen ABD ve İsrail başta olmak üzere bütün Batı ittifakıyla, Arap emirlikleriyle, (Türkiye'deki saf ve samimi medya hariç) emperyal ve kapital baronlardan habersiz en ufak bir bilginin paylaşılmadığı etkin medya odaklarıyla aynı dili kullanmak, aynı safta bulunmak, aynı cephede mücadele etmek, aynı amaçlar olmasa da aynı yolda yürümek bölgeyi gayri insani bir sürece götürmektedir.

Aynı şekilde ?temkinliler de İran, Rusya, Çin gibi karşı bloğun dilini kullanmaktadır? denilebilir. Anlık değerlendirdiğimizde yapılan zulmün yanında duran bu cephenin yanında durmak da yanlıştır. Yalnız bir fark var ki; onların çıkarları emperyal değil ulusal devlet çıkarlarıdır (bunlar ayrı tartışma konusudur), zaten vurguladığımız yanlış da zahiren anlık değerlendirmelerdir. Ve bakıldığında bu ülkeler, yaşananlardan önceki durumdan nemalanıyorlardı ve kaos ortamını istemiyorlardı, akan kandan beslenmiyorlar ve mevcut durumdan bir çıkarları da yoktur. Bu noktada bu durumdan çıkarı olana bakmamız gerekmektedir. Ayrıca temkinliler olarak İran, Rusya ve Çin devletlerinin pragmatist çıkarları bizi bağlamaz ve onların çıkarları doğrultusunda söylem geliştirmemekteyiz. Düşüncelerimizle dolaylı olarak onlara hizmet ediyor olsak bile; bu çıkarlar kan getirmiyor, kandan nemalanmıyor?

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

Olaylar esnasında orantısız güç kullanmak ve orantısız ceza verilmesi örneklerinde olduğu gibi karşımızda orantısız bir tablo var. Tamam, Esad diktatördü, (bariz bir can alma olmasa da) yıllarca

Suriye halkı üzerinde psikolojik bir baskı imparatorluğu sürdürülüyordu; Baas rejiminin devrilmesi

ve daha özgürlükçü daha refah içinde bir sosyal yaşam, gelir dağılımının daha dengeli olduğu bir sistem kurulması zaruriydi, ama bu ihtiyacın/talebin karşılığında ödenmesi gereken bedel denk

olmalı, orantı aranmalıdır. Şu ana kadarki tabloda ise bariz bir orantısızlık var. Son kertede kimin

yaptığı/yaptırdığı, nasıl olduğu, kimin haklı/kimin haksız olduğundan ziyade sonuç önemlidir.

Sonuç

olarak olması gereken şeyle olan şey denk, tutarlı ve orantılı olması gerekmektedir. Ama değil?

Batının beslediği ve nemalandığı (zamanlarını doldurmuş) diktatörlerin gitmesi gerekliliği aşikârdır. Burada mevzu bahis olan sürecin dinamikleri ve kimin yönlendirdiğidir. Başrolde bölge halkları oynasa da, kameranın arkasında ve başında üçüncü şahısların olduğu aşikârdır. Doğru soruları

sormalıyız. Uzun ve kısa vadede kim kazançlı çıkıyor? Esad'ın gitmesini kim istiyor, kim istemiyor?

Bunların cevabını tümdengelim mantığıyla bir silsile izleyerek bulup, arka planda dönenleri görebiliriz. Olayı sadece Esad ve mazlum halk boyutuna indirgeyip böyle değerlendirmeye devam

edersek sağlıklı bir sonuç alamayız.

Toplum Mühendisliği

Toplum Mühendisliği; ?bir toplumu amaca uygun nasıl yönlendiririm? strateji modelini üreten sosyoloji, sosyal psikoloji, ekonomi ve ilgili toplum bilimlerini, araçlarını kullanan bir uzmanlıktır. Toplum Mühendisliği perspektifiyle düşündüğümüzde uluslararası platformda kimlerin ne yaptığından

neleri yaptırdığından öteye, kimin/kimlerin neye ve nereye ulaşmak istediğini, satır aralarını, gizli fotoğraflarını okuyabilmek/izleyebilmek mümkündür. Arap baharında neler yaşandığından çok, kimin neye ve nereye ulaşmak istediğini anlayabilmek gerek; ama ne bir düşünür, ne bir yazar,

ne de bir lider bu çerçevede bir söylemde bulunmamaktadır, çünkü hedefler gizlidir. (Kadri Kanpak)

Dünya siyasetinin ana faktörleri; para, enerji ve silahtır. Medya ile de kitleleri etkileme/yönlendirme

tekniklerine başvurulmaktadır. Dünyanın egemenleri de bunları ve piyasalarını kendi

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

tekellerinde

tutma çabasıdadırlar. İnsan bedeni için hava neyse, küresel sistem için para odur; insan bedeni için su neyse, küresel sistem için enerji ve silah odur. Medya; günlük yaşamda insanları oyalayacak/yönlendirecekleri bir araçtır. 21.yüzyılın en etkin ana aracı olan bilişim, hem küresel sistemin

oto-kontrolünü hem de sosyal medya aracılığıyla kitleleri etkileyen, toplum mühendisliğine tabii kılan hayli dinamik bir ağıdır.

Dünya çapında strateji grupları oturdukları yerden bir başka ülkede kitlelerin nasıl yönlendirileceğine

dair strateji üretmekte ve uygulamaktadırlar. Suriye toplumsal hareketliliğinin ilk evrelerinde, Soros'un desteklediği Otporvari veya onun devamı olan CANVAS'ın eylem kalıpları

kullanılmıştır. Merkezi Belgrad'ta olan CANVAS (şiddet içermeyen direniş ve strateji merkezi) 50

farklı ülkede faaliyet gösteriyor, sivil toplum çerçevesi içinde Amerikan çıkarları için aktivist yetiştiriyor

ve darbe ihracatında medyanın her kolu kullanılıyor. Arap baharı olarak nitelendirilen darbeler dizisinde, demokrasi uygulayıcısı OTPOR ve CANVAS örgütlerinin parmağı vardır. Mısır'da halkı sokağa döken 6 Nisan hareketi yöneticileri Muhammed Adel ve Ahmet Maher 2008'de önce

Amerika'ya, 2009'da da Belgrad'a CANVAS merkezine eğitime gitmişlerdir. Soğuk Savaş sonrasında

değişen dünyada, ABD tarafından Rusya'ya karşı kullanılmak üzere finanse edilen bu strateji merkezleri,

ilk uygulama ve tecrübelerini Gürcistan, Ukrayna ve Baltık ülkelerinde gerçekleştirmiştir.

Sırada ise Ortadoğu ve Orta Asya tiranlıkları vardır. Bu toplum mühendisliği projeleriyle kitleler olmadıkları/düşünmedikleri şeylere inandırılmaktadırlar.

Anti emperalist/kapitalist/modernist kesimler yıllardır medyanın etkinliğini ve tehlikesini dillendirmekteydi ama görülmektedir ki medyanın gücünü yeteri kadar idrak etmiş değiliz.

Medya'nın toplum mühendisliği ilmindeki ehemmiyeti herkesin malumudur; ama bilmek, her zaman

hakıyla idrak etmiş olmak anlamına gelmiyor.

İnsanoğlu çok boyutlu bir evrende yaşamaktadır. Bizim algılayabildiğimiz 4 boyut haricinde son zamanlarda fizik dünyası 11 boyuttan bahsetmektedir. Aynı şekilde toplumsal arena da çok boyutlu bir yapı arz etmektedir. Ortada cereyan eden olayları gözlerimizle 3 boyutlu olarak görmekteyiz,

hele hele televizyon karşısında bu görüş kabiliyetimiz tek boyutlu bir yapıya bürünmektedir.

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

Toplumunu istediği doğrultuda değiştirme iddiası olan birisi, herkeste olan bu 3 boyutlu görüş açısını

genişletip daha derinleri, daha uzakları, arka planı, toplumun psikolojik ihtiyaçlarını, açıklarını ve zaafalarını görmeli, irdelemeli ve bunlara göre bir strateji geliştirmelidir.

Aynı şekilde muhaliflere karşı akıl almaz zulümler yapan, kan döken, pervasızca hareket eden Esad birliklerini oluşturan Suriye ordusu ve destek veren halkı da bu toplum mühendisliğine tabî kılınmış/ işlenmiş/ biçimlendirilmiş/ istenilen düzleme çekilmiştir. ?Muhafifleri? ülkelerinin egemenliğine

kastetmiş, tamamen dış menşeli olan ?teröristler? olarak gösterilmiş/ düşündürülmüş/ aldatılmıştır.

Bu algı çarpıklığını, doğan bu havadan etkilenen ülke içi muhafazakâr unsurların telkinleri, edinilen/edindirilen yanlış enformasyonlar da beslemiştir. Ayrıca Esad, çevresindeki statükocu danışmanları tarafından yanlış bilgilerle yönlendirilmiş ve halkın haklı taleplerini fark edemeyerek,

kendi halkını terörist olarak görmüştür. Ve doğru orantılı olarak buna yönelik politik dil ve savunma

stratejisi geliştirilmiştir. Esad taraftarı halk da, kolluk kuvvetleri de buna inandırılmıştır. Bu saatten

sonra hakikat fark edilse bile artık çok geçtir; kitlelerin gözü kararmış ve akan kanların ardından (haklı olarak) kindarlık doğmuş/film başlamıştır. Gözleri açık uyuyan herkese iyi seyirler?

Bu hamleler yapılırken, her aşama bilfiil müdahillikle şekilleniyor demiyoruz. Toplumsal hareketlilik kartopu misali şekillenmektedir. Tepenin başından kar topu yuvarlanmaya başlar, bir yerden bir kıvılcım yakılır, bir fitne atılır, bir provokasyon yapılır ve plan başlar; sonrasını toplum kendi kendine yapar, aralarda yapılan ufak müdahalelerle de olaylara istenilen istikamet verilir.

Ayrıca Suriye'deki savaş suçlarında en az Suriye ordusu kadar Blackwater güvenlik şirketinin de sorumluluğu vardır. Afganistan, Irak ve Libya'da da kullanılan, Suriye'de iç savaş boyutunda sürmekte

olan çatışmalarda gerçekleştirilen sivil katliamların ve bazı provokatif eylemlerin arkasında çoğunlukla ABD'nin kiralık ölüm mangaları ?BlackWater? bulunuyor.

Bölgede mücadele eden unsurlara terörist denmesi uygun değildir; bazı ajanları, bölgeye ithal edilen paralı askerleri, provokatörleri bir kenara bıraktığımızda çatışan unsurların %80'i olaylar esnasında kendisinin/alesinin zarar görmesi üzerine, yanı başında insanların öldüğünü gördüğü vakit harekete geçen kitlelerden ibarettir. Sorun da burada zaten, bu kitleler nasıl harekete geçti ve

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

nereye gidiyor? Tahayyül bile edemeyeceğimiz sosyo-psikolojik teknikler kullanıyorlar, uzun vadeli

ince hesaplar yapılıyor, medyayı kullanarak toplumlar hipnotize ediliyor. Yönlendirildiğimizi iddia ettiğimiz odakları tanrılaştırmaya çalışmıyoruz. Her şeyi başından beri ABD planladı, düşündü, takdir etti veya ayaklanan insanların bilinçlerine hükmediyor demiyoruz. Oryantalist bir mantıkla bölge halklarını tamamen nesne olarak da görmüyoruz, ama Hegemonik güçlerin yönlendirme ve

etkilerini de görmezden gelmek, ?özgürlük ve demokrasi? naralarını atarak kullandıkları çatışmacı dili

yaygınlaştırmak, safdillilikten başka bir şey değildir. Aslında vurguladığımız hususlar basit ve uygulanabilir

teknikler, ama biz profesyonel çalışmanın, psikolojinin, sosyolojinin, iletişim tekniklerinin kullanım alanlarını ve sosyo-psikolojik yönlendirme tekniklerini bilmediğimiz için bize olağanüstü geliyor, tahayyül edemiyor ve ona göre hareket edip bir savunma stratejisi geliştiremiyoruz.

Biz sürekli, sahnede görünene göre hareket edip tepkilerimizi belirliyoruz. Tabi ki sonuç olarak (bazı ajanları ayrı tutarsak) bölgedeki olayların başlangıcı da sonrasındaki olaylar da, Suriye halkının

eliyle yapılmakta, her iki tarafın eylemleri de halktan neşet etmekte ama son kertede orada yaşayan

halkın içinden bir bireyin yaptığı eylemi kimin yönlendirdiği muallâkta kalmaktadır. Birisi o insana silahı ateşle demiyor veya zorla tetiğe bastırmıyor. Bu kadar basit ithamlarda bulunacağımız

düşünülmemelidir; demek istediğimiz, bunun sosyo-psikolojik bir savaş ve yönlendirme olduğudur.

Bu süreçler bize daha iyi gösterdi ki; medyayla toplum psikolojisini yönetenler bir günde siyahı beyaz, beyazı siyah yapabiliyorlarmış. Türkiye Müslümanları açısından daha dün dost oldukları, aynı safta mücadele ettikleri İran/Suriye/Hizbullah düşman oldu. Düşman olan Arap emirlikleri, ABD ve diğer batı ittifakı mihraklarıyla dost olmasalar da, aynı safta mücadele eder konuma geldi.

Ya yıllarca sürdürülen siyaset/söylem/düşüncelerimiz yanlıştı, bilinçsizdik ya da bugün; çünkü bu

kadar çelişki normal değil. Ortada anormal bir durum var.

Önemli Vurgu Noktaları

İlk önce bir mantık hatasını ve yapılan bariz bir usulsüzlüğü vurgulamak istiyoruz: taraflar birbirini dinlemeden/anlamadan itham ediyor. Özellikle muhalefete tam destek olan kesim, temkinli

yaklaşan kesime karşı; ?Esatçı, İrancı? gibi yaftalar vurmaktadır. Kişi en azından kendi kendisini

tanımlama hakkına sahiptir, bu ithamlar usulsüzce/ahlaksızca serdedilen söylemlerdir.

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

Mantıksal

olarak değerlendirirsek, muhaliflere temkinli yaklaşan kişi ?Esad?ı savunur konuma? gelmez, Esad?ı kimse istemiyor... Olaya temkinli yaklaşan mantık; durup soğukkanlı olarak olayı değerlendirmeyi, mevcut yönlendirmelere, uzun vadedeki İslami kazanım/kayıplara, süreç dâhilindeki tehlikelere ve muhtemel sonuçlara işaret etmektedir. Tam bir çözüm önerisi olmasa da, bir arayış içinde olmayı ve olmamız gerektiğini vurgulamakta, ayrıca en azından çatışmacı/kışkırtıcı dile hizmet etmemeye, her ne olursa olsun dökülen kanı en aza indirmeye çalışmaktadır. Böyle bir düşüncede, arayışta, söylemde olmak Esad?ı ister/savunur/destekler manasına gelmez. Muhalif hareketlere temkinli yaklaşanlara ve en azından soğukkanlı olup sağlıklı değerlendirme yapalım diyenlere ?İrancı?, ?Esatçı?, ?Baasçı? gibi basit, kısır ithamlarda bulunmak kolay. Zor olan; cereyan eden rüzgara kapılarak popülist ve sloganvari söylemlerde bulunup egosunu tatmin etmek yerine, şimşekleri üzerine çekme pahasına, ?kötü çocuk? olma pahasına akli selimi yürürlüğe sokup hak arayışı içinde olmaktır. Müslüman adam cesaretle hakkı söylemelidir, farklı/marjinal ve zahiren yanlış pozisyonda kalma korkusuyla sözünü saklamamalıdır. Veya bu psikolojik korkunun sürüklediği düşüncelere dalmamalıdır. İlk önce usulüne göre konuşmak gerekmektedir; herkes birbirini önyargısız ve ön kabulsüz anlamak üzere dinlemelidir.

Türkiye?deki muhaliflere tam destek olan Müslüman kardeşlerin şöyle çelişkili söylemleri ve düşünceleri var: ?biz bölgeye, NATO veya başka bir dış gücün müdahale etmesine karşıyız?, ?Esad devrildikten sonra laik, seküler, batı yandaşı bir rejimin kurulmasına da karşıyız ve istemiyoruz?, ?Esad sonrasında kurulacak rejim anti-siyonist ve anti-emperyalist olmalı.? Bu ve benzeri söylemler eşliğinde mücadele ve söylemlerini şekillendiriyorlar. Takdir edersiniz ki, gelinen süreçteki söylem ve eylemlere bakıldığında ve bunlar irdelendiğinde (ki öyle ayrıntılı bir irdemeye gerek yok, çünkü barizler) görülmektedir ki; bugün veya yarın Esad gittiğinde yerine Batı yandaşı, laik/seküler, İsrail/ ABD/AB/Arap emirlikleriyle sıcak ilişkiler geliştirecek ve Hamas/Hizbullah gibi direniş örgütlerinin önünün kesileceği bir yapı kurulacak. NATO müdahalesine ve sonrasında kurulma ihtimali olan Batı yandaşı yapıya karşı olan ve bu istekte olduklarını vurgulayan kardeşlerimiz, bu istenmeyen

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

sonuçları doğuracak söylem ve hareketlerde bulunmamalıdır. İyi niyet göstergesi olarak ?istemek?

ayrı, istenilen doğrultusunda ?hareket etmek? ayrıdır. Böyle bir istekte bulunurken söylem ve faaliyetlerin de bu istek doğrultusunda örtüşmesi gerekmektedir.

Önemli noktalardan birisi de, her iki tarafın enformasyon kirliliğine ve taraflı yönlendirmeye maruz kaldıkları gerçeğidir. İki tarafın da haber kaynaklarından neşet eden yanlış enformasyon aktarımları ortada olmakla birlikte, kişiler de verileri istedikleri doğrultuda algılayıp alma yönünde hareket ederek yanlış bir yol izliyor ve sağlıklı algılar üzerine inşa edilen bir iletişim yumağı içinde

debeleniyorlar. Türkiye'deki Müslümanlar için işin en kötü ve korkutucu boyutu da; yaşanan ayrışmalardır.

İki tarafın da bölgeye dair net bir bilgisi olmamasına rağmen yine her iki taraf da edindikleri taraflı enformasyonla birbirine küfreden, karalayan ve en önemlisi de birbirini dinlemeyen bir noktaya doğru yol alıyor.

Olayı sadece duygusal değerlendirip, kanın aktığı yerde hesap yapılmaz mantığıyla değerlendirmememiz

gerekiyor. Burada kişilerin/devletlerin/mezheplerin çıkarı değil İslami mücadelenin çıkarları söz konusudur ve her konuda, her şartta ve her daim soğukkanlılıkla hesap yaparak, kısa/

uzun vadeli getiri/götürüler değerlendirilmek zorundadır. En azından çatışma dilini kullanmayı bırakmalı,

sağlıklı veriler toplamaya çalışmalı, değerlendirme, hesap ve analizleri bunlara göre yapmalı ve sonrasında ne yapılması gerekiyorsa hep beraber yapılmalıdır. Sadece İslami çıkar değil, insani

çıkara için bile böyle hareket edip (zaman kaybetmeden) değerlendirmek zaruridir.

Biz tarih boyu yönlendiren değil de, yönlenen olduğumuz için uzun vadeli değil de, hep kısa vadeli hesap yaptığımızdan, arka plan değil de ön plandakiyle yetinip ona göre hareket ettiğimiz için; olgulara değil de, olaylara göre hareket ettiğimiz için bugün bu haldeyiz. Sağlıklı değerlendirme

yapmayı yönlenen olursak bugün vefat eden mazlum 30.000 kişi varsa, yarın ve yakın gelecekte

bu sayının 3.000.000 olma ihtimali var. Bu tabloda ölen 30.000 kişiye gerçekten samimice üzülp

kahrolan kişi, yarın ölme ihtimali olan 3.000.000 kişiyi düşünendir... Yarın NATO müdahalesi geldiği

vakit ve daha da önemlisi mezhep çatışması üzerinden neşet edecek muhtemel bir iç/bölgesel savaşta bugünkünden çok daha fazla insan ölebilir, çok daha fazlası savaşın dolaylı etkileriyle zarar

görebilir ve bu kuvvetle muhtemeldir. Müslüman bir birey ferasetli olup, olayı bütün boyutlarıyla

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

irdellemelidir.

Olaya salt duygusal bakarak değerlendirdiğimiz vakit yanlış analiz yapıp, yanlış sonuca varırız. Tabi ki bölgede yaşanan drama salt realistçe bakamayız. Kuran'ın bildirdiği üzere dengeyi

temsil etmeliyiz. Ve yine Kuran'ın bildirdiği üzere, ferasetli olup aynı delikten iki defa ısırılmamalıyız.

?Biz olaylarla çok ilgileniyoruz ama olgularla ilgilenmiyoruz. Olaylarla ilgilenmek kolaydır, olayları takip etmek için herhangi bir yeteneğe ihtiyaç yoktur. Olguları takip etmek için ise konuyla

ilgili yeterli bir birikime sahip olması gerekir, bir duyarlığa sahip olmak gerekir. Bizim yaşadığımız

dünyanın, çağın, tarihin bütün dinamiklerine sahip olması gerekir. Nasıl bir dünyada yaşıyoruz? Nasıl bir tarih sürecinde yaşıyoruz? Bu süreci belirleyen etkenler nelerdir? Bu süreç içerisinde İslami

toplumlar etkin bir konumdadır mı? Dolayısıyla biz şunu söylemeliyiz: Olaylarla ilgilenmek yerine olgularla ilgilenmek gerekir. Çünkü olgularla ilgilenmiyoruz. Olaylara ilgili olarak bakanlar

?Orada

neler oluyor?? Sorusuna yanıt ararlar. Hâlbuki olgularla ilgilenenler ?Neden oluyor?? sorusuna yanıt

aramak gibi bir sorumlulukla karşı karşıyadır. Neden oluyorun yanıtını bulmak için de şimdiye bakmak yerine, şimdinin öncesine gitmek gerekiyor.? (Atasoy Müftüoğlu)

?Bu ayaklanmalarla ilgili altı çizilmesi gereken şey; ayaklanmalar ile ilgili yapısal bir değişiklik gerçekleşmiş olmamasıdır. Ayrıca yapısal bir değişim talebi gündeme getirilmemiştir. Yine dikkate

alınması gereken başka bir nokta da şudur: Yerel diktatörlere karşı olan kitleler küresel diktatörler ve

küresel diktatörlük hakkında herhangi bir açıklama yapmış değillerdir. Bu da dikkate değer bir olgu.

Ayrıca ayaklanmalar diktatörleri devirmiş ancak bir istikrar sağlayamamıştır.? (Atasoy Müftüoğlu)

ABD gibi, Türkiye'nin de demokrasi havariliğine soyunduğu görülüyor. Bu çarpıklılığa dikkat etmek gerekmektedir. ABD yıllarca iş gördüğü kişi ve devletleri, işi bittikten sonra veya kendisine

tehdit olan unsurları diktatör olarak niteleyip demokrasi getireceğini söyleyerek o bölgeye bomba

yağdırdı, kan ve gözyaşı getirdi. Medyayı ve sosyo-psikolojik teknikleri de çok iyi kullanarak bölge

halkını da dünya kamuoyunu da bunun gerekliliğine inandırdı. Ne yapıp yapmayacağımıza, neye

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

inanıp inanmayacağıımıza kendimizin karar vereceği günleri özlemle beklemekteyiz?

Ayrıca bu demokrasi ve özgürlük havariliği nereden geldi/geliyor/gelmekte diye sormamız gerekmektedir. Yani sürekli tekrarlanan bu teatral gösterime her seferinde inanıp kapılmak zorunda mıyız? Yıllardır Batı; Afganistan'a, Irak'a, İran'a, Lübnan'a, Pakistan'a, Latin Amerika'ya, Kuzey Kore'ye özgürlük ve demokrasi getireceğiz, diye kamera önlerinde çırpınmakta ve aynı zamanda uçaklardan bölge halklarının başına bombalar yağmaktaydı. Ama artık yoruldu ve yerlerine yıllardır ilmek ilmek işledikleri Erdoğan önderliğindeki AKP kadrolarıyla bezenmiş, bölgenin abisi Türkiye'yi 'demokrasi ihracat müdürlüğüne' atamışlardır. Aslında Türkiye bu göreve daha önceden atanmıştı, ama alan çalışması olarak Suriye tek başına ilk tecrübesi olacak.

Birilerinin Saddam'ı Kuveyt cehennemine girmesi için teşvik ettiği gibi, bizi de Suriye'ye girmeye teşvik etmekte olduğunu büsbütün ihtimal dışı sayamayız. 'Kuveyt'e girebilirsin' diyenler Saddam'ı tepeleyip Irak'ı bu hale getirdiler. Bu doğrultuda ilerlendiği sürece bugün Suriye, yarın İran ertesini günlerde Lübnan ve Türkiye bu bataklığa çekilecektir. ABD Dışişleri Bakanı Clinton; protesto dalgasını 'güçlü eğilimlerin kusursuz fırtınası' (perfect storm of powerful trends) kavramıyla açıkladı. Durum Clinton ve ABD için kötü değil, bunu Clinton'ın her gittiği yerde yüzünün gülmesinden de anlayabiliyoruz. Çanlar ABD için değil, en yakın müttefiki olan liderler için çalıyor.

'Suriye, maalesef beklenildiği gibi kanlı bir kısır döngüye girmiş vaziyette. Bölge, acımasızlığın hüküm sürdüğü bir arenaya dönüştü. Şehirlerde ölüm kol gezerken, uluslararası arenada da kirli hesaplar yapılmaya devam ediyor. Açık ki, her halükarda bedeli ödeyen yalnızca masum halk oluyor.

Ezilen halkın tepesindeki fillerin neden tepiştiklerini görmezden geliyoruz. Nasıl ki 1 Mart'ta Irak tezkeresine karşı çıkarken Saddam'ı savunmuş olmuyorduk, bugün de yeni bir tezkerenin yolu döşenirken getirdiğimiz iddialara karşı Esad'ı savunduğumuz iddia edilemez.' (platformhaber)

Libya ve Suriye'de kanlı olan, Tunus/Mısır/Fas gibi ülkelerde ise kansız sonuçlanan süreçleri

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

karşılaştırmalı incelememiz gerekmektedir. Bahreyn, Yemen ve Somali'deki hak taleplerine sessiz kalan Batı'nın (ve Batı ne derse arkasından giden Doğu'nun) yanlı tutumunu da incelemeyen Suriye gerçeğini görmemiz mümkün değildir. Tarihteki diğer tecrübeleri de değerlendirmeye almamız. Çok uzaklara gitmeye gerek yok; Irak ve Afganistan başta olmakla birlikte yerel bazı gelişmelere, Arap baharında kabaca sonuçlanan süreçlere bakıp bir çıkarım yapabiliriz. Libya'da, aynı Suriye'deki gibi örgütlendirilen/ silahlandırılan muhaliflerle Kaddafi arasındaki iç savaş ve NATO bombardımanı nedeniyle 40.000 insan öldü, olan yine halka oluyor/olacak. Bölge halkı düşünülüyorsa, akan kan kale alınıp acı çeken masum çocuklar düşünülüyorsa uzun vadeli, gerçekçi, makul hesaplar yapılmalı; bölgede oyun oynanmasına izin verilmemelidir.

AKP hükümetinden gelen 'zalimlerin yanında olmayız' açıklamalarının ne kadar komik ve ikiye bölünmüş olduğunu da görmeliyiz. Zalimlerin yanında olamayız derken aynı anda ABD'de ortak siyaset planları/toplantıları yapmak, Kürtlere karşı Esatvari fiiliyetlerde bulunmak pek inandırıcı olmasa gerek. Hakkı her söyleyenin peşinden gidilmez. Hakkı temsil ettiğini iddia edende bir istikrar ve tutarlılık aranmalıdır. Dün dostuz dediğine bugün zalim diyorsa, bu taraftaki zalime karşı şu taraftaki zalimle işbirliği yapıyorsa, burada durup düşünmek gerekmektedir, diye düşünüyoruz.

Türkiye hükümetinin Suriye konusuna bakış açısı, büyük ölçüde pragmatisttir. Ulusal çıkarları; Irak'taki gibi muhtemel 'Kürtlerden müteşekkil' bir bölgenin oluşmasını engellemeyi gerektirmektedir.

Haricen; gelen mülteci akınından kaynaklı sosyal ve iktisadi zararları bertaraf etmek için oluşturmak istediği tampon bölgenin planlarını yapmaktadır. Bu iki husus başta olmak üzere Türkiye hükümetinin politikaları tek başına bir analiz çalışması olarak derinlemesine irdelenmelidir.

Olayın savunuculuğa soyunan büyük devletlerden ABD, Türkiye, Arap emirlikleri için orada ölen masum halkın hiçbir önemi yoktur. Bu güç odakları pragmatist çıkarları için her şeyi yaparlar.

Ayrıca şöyle bir durum var; daha dün kardeşlik, ne oldu da Esad birden bire zalim oldu? 2 yıl öncesinde Esad zalim değil miydi? Baas rejiminin 40 yıllık baskıcı iktidarı boyunca bir sorun yok muydu? Şimdilerde Esad karşıtı olan Müslümanlar tarafından, 2 yıl öncesine kadar kardeş ülke söylemlerinde bulunuluyordu. Halk bazında bir dostluk havası esiyordu. Hükümetler arasında tarihinin en şaşalı dönemi yaşanıyor, Esad ve Erdoğan kucaklaşıyor, heyetler sürekli gelip gidip

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

anlaşmalar

yapıp ilişkiler geliştiriliyordu. Ne oldu da Esad zalim oldu? Olan şu: Batı, 'Esad zalim?' dedi ve Esad zalim oldu? Esad zalimdi zaten, Batı demeden önce de zalimdi şimdi de zalim. Burada sorun,

tepki ve söylemlerini belirlemekten aciz, gelen enformasyonla anlık tepkilerde bulunan, yönlendiren

değil yönlenen Müslümanlarda ve bölge halklarındadır. Şahsen Suriye'de bir dönem bulundum ve o

dönemlerde bu baskı rejimine nasıl dayanıldığına tahayyül edemedim. 6 yıl öncesinde, arkadaşlarla

bulduğumuz meclislerde, konuşmalarımızda, değişik platformlarda Esad yönetimini eleştirip defedilmesi gerekliliğini vurguluyorduk. Ama bu, doğrudan bölgenin dinamikleriyle ve yönlendirmesiyle

yapılmalıydı. Batı: 'Esad zalim?' dedikten sonra değil?

Önemli noktalardan bir diğeri de; Hamas ve Hizbullah gibi direnen blokların lojistik sağlamada zorluk yaşayacağı konusudur. Müslümanların bu konuda bir sıkıntılarının olmadığı gözüküyor, ama

Dünya çapında bu iki örgüt de çöktüğü takdirde bölgede direniş odaklı mücadele kültürü tamamen bastırılmış

ve Türkiye gibi demokratik yöntemlerle iş gören, ehlileştirilmiş sistemler kurulacağı aşikârdır.

Belirtmesi gereken bir başka husus ise; ülke ülke yayılan Arap baharının Suriye'de tıkanmış olduğudur. Dünya kamuoyunun ve özellikle bölge halklarının dikkatini, çabasını, gücünü, kapasitesini

Suriye çekmiş ve tüketmiş durumdadır. Arap baharı dâhilindeki diğer ülkelerden farklı olarak çok fazla bilinmeyen denklemin ve soğuk savaş yıllarını andıran kutuplaşmaların oluştuğu, muğlâk

bir tablo altında Müslümanların nerede duracağını kestiremeyecekleri, çok daha fazla kanın aktığı

bir iç savaş atmosferine bürünen Suriye, hem bölge halkına kötü bir örnek olmuş hem de dikkatleri

üzerine çektiğinden diğer Arap diktatörlerin devrilmesine yönelik girişimler cılız kalmış, önleri kesilmiştir. Bölgenin en büyük diktatörü Suudi krallığına dair en ufak bir girişim ve söylem gelişmemektedir.

Suudi halkı özgürlük istemeyen koyunlardan mı oluşuyor yoksa provokasyonla, medyayla psikolojik savaş başlatılmayıp, teknik/nakdi/askeri/medya kanallarıyla beslenmeyen, beslenme umudu verilmeyen muhalefet bastırılıyor mu acaba? %90'i Şii ama yönetimi Sünni olan Bahreyn'de

ayağa kalkan halkın talep arayışı neden devrimci değil de, isyankâr olarak nitelendirilip bastırıldı acaba? 'Arap baharı?' diye nitelendirilen süreç Suudi Arabistan'a sıçrayıp gelişmeden bittiği takdirde,

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SÜRİYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

ne yazık ki söylemlerimizde haklı olduğumuz sonucu çıkacaktır.

Kime karşı doğrulttuğu ayrı tartışma konusu, ama bir ihvan mensubunun, bir El-Kaide milisinin, İslami hassasiyetlerle mücadele eden bir Müslümanın elinde Amerika'dan gelen silahın işinin ne olduğu ve son imzalanan resmi anlaşmayla Amerika'dan gelen istihbaratla ne ilgisinin olduğunu sormak abesle iştiğal ise, herkesin kendisinin neyle iştiğal ettiğini sorgulaması gerekmektedir.

Esad'ın veya İsrail'in kullanma ihtimali olan nükleer silahların nelere mal olacağı herkesin malumudur. Beyni sulanmış, siyaseten bariz hatalar yapan, gözü ahmakça bir karalığa bürünmüş bu mecraların, ilerleyen evrelerde bu yola başvurmaları bölgede telafisi çok zor acılar doğuracaktır. Mevcut tablo bu minvalde ilerlediği sürece bu olası sonucu görmezden gelemeyiz.

Ayrıca, Esad'a bağlı askerler ve muhalif güçler arasındaki savaşın tüm hızıyla sürdüğü Suriye'de açlık ve sağlık sorunları kapıdadır. Bölgede cereyan eden olaylardan dolayı başta Halep'te ortaya çıkan sağlık ve açlık tehdidi, savaşın doğurduğu ölüm ve acılardan daha da tehlikeli boyutlara ulaşmış durumdadır. Fiyatların aşırı yükselmesi ve gıda maddelerinin azlığı nedeniyle yiyecek bulamayan insanlar çok zor durumdadırlar. Bazı bölgelerde ise elektrik ve su dağıtımının durmuş olması durumu daha da vahim hale büründürmüştür. Bu şartlar altında insani ihtiyaçlarını gideremeyen bölge halkına acil yardım kanalları açılmalıdır.

Biz Müslümanlar olarak kriz yönetimini beceremiyoruz. Ticarete de, savaşta da, siyasette de anlık karşılaştığımız şahsi problemlerde de, kriz ortamını yönetebilme yetisi çok önemlidir. Bunu yapabilen her daim bir adım önde olabilir ve bir adım önde olan ne yazık ki bizler değiliz.

Suriye ve Ortadoğu için Cenevre protokolü dönüm noktasıydı ve gereği gibi kullanılmadı. Rusya'nın başını çektiği BM daimi temsilcilerinin katılımıyla 30 Haziran'da Cenevre'de kabul edilen eylem planında alınmak istenen kararların başat eksenini ortak geçiş hükümeti oluşturuyordu. Ama (Esad'ın da dâhil edilmesi nedeniyle) muhalifler tarafından doğrudan reddedildi. Kabul

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

edilip

sonraki aşamalarda siyasi manevralarla Esad egale edilebilirdi ki; adı üstünde geçiş hükümeti (yeni

hükümet veya yeni Suriye değil) eskidende yeni unsurlarında bulunduğu ve yeniye doğru evrilen bir

süreç teklif edilmişti, ama kullanılmadı ya da kullanılmak istenmedi. İlk evrelerde (her ne kadar gecikmiş, yetersiz, geçiştirmeye yönelik hamleler olsa da) teklif edilen, sunulan reform paketlerini

ve en son Cenevre sözleşmesini hiç değerlendirmeden doğrudan reddeden muhalifleri temsil eden

Ulusal Konsey'in amacının ne olduğu sorgulanmalıdır.

Biraz gerçekçi olmak lazım; Esad bırakmak istemiyor, çünkü önünde Kaddafi ve Mübarek örnekleri

var. Pes etse ve normalleşme süreci başlasa sonrasında yargılanacak ve Mübarek'in düştüğü duruma düşecek ve bunu istemiyor. Zalimliğine devam etse Kaddafi gibi bir sonlada karşı karşıya

gelme ihtimali var ve ne yapacağını bilmez halde saldırgan tavırlar sergiliyor. En basitinden bir kediyi

bile köşeye sıkıştırdığında saldırganlaştığı gibi Esad da bilinçsizce, siyaseten bariz hatalar yaparak

tepkisel hareket ediyor. Akliselim der ki; çatışmacı/kışkırtıcı dil ve fiiliyatları bir kenara bırakıp farklı

bir yol bulunmalı. Burada amaç sorgulanmalı; amacımız bağcıyı dövmek mi yoksa üzüm yemek mi?

Söylemlerimizle Esad'ı meşrulaştırmaya çalışmıyoruz. Girilen/sokulduğumuz bu girdaptan makul bir çıkış yolu arama gayretiyle sağlıklı bir durum tespitinde bulunmaya çalışıyoruz. İlk önce

makul bir hukuk, bir zemin, bir dil sağlanmalı ve sonrasında mevcut şartlar dâhilinde en kansasız ve

en adil çözüm yolunu arayıp bulmamız gerektiğini düşünüyoruz.

Evet, Esad zalimdir... Belki sağlıklı bir siyasi ferasete sahip olsaydı ve isteseydi, bu kadar kan dökülmez ve halkın istekleri karşılanabilirdi, ama bütün dış/iç unsurların provokasyonları ve yönlendirmesi

eşliğinde, Suriye derin devletinin mevcudiyeti ışığında, karşısındaki muhaliflerin çeşitliliği altında, köşeye sıkışmışlığın verdiği psikolojik handikaplardan kaynaklı yanlışlıklar yaptı. Ve bu kargaşa ortamı dâhilinde değerlendirdiğimizde her şeyin tek bir adamın (Beşar Esad) sözüyle

gerçekleştiğini ve tek sorumlunun tek bir adam olduğunu söylemek de haksızlıktır. Hatta sorumluluktan

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

kaçıp ?vurun abalıya? diyerek Esad?ın zalimliğini dilimize dolayıp vurgulaya vurgulaya kendi sorumluluklarımızdan, görevlerimizden kaçtığımız bile söylenebilir.

Muhaliflere pür destek veren bazı arkadaşlar; temkinlilerin ileri sürdüğü emperyal amaç ve girişimlerin farkında olduklarını söylemektedirler, ama bu durum hakkında dengeli düşünceleri veya farkındalık oluşturmaya yönelik bir söylemleri gözükmemektedir. ABD gibi medya gücü elinde olan, sosyo-psikolojik atmosferi yönetebilen, enerji yollarını yöneterek iktisadi alana hâkim olan, silahlı gücüyle bütün devletler için tehdit olan büyük devletlerin her daim bir B-planı vardır. Karşılaştıkları meseleleri yönlendirerek yönetip istedikleri mecraya çekme kabiliyetleri ve imkânları yüksektir. Arap baharı sürecinin başlangıç dinamiklerini emperyal odaklardan hariç düşünsek, bir etkilerinin olmadığını farz etsek bile olaylara sonradan müdahil olup istediği doğrultuda yönlendirdiği ya da en azından çıkarları doğrultusunda yönlendirmeye çalıştığı gerçeğini göz ardı edemeyiz. Muhalifler en azından bu gerçeği görerek ona göre dil ve savunma geliştirip, bu doğrultuda hareket ederek mücadelelerini temiz tutabilirler. Bu minvalde; sadece ortadaki gerçeği (Esad?ın zalimliğini) dillendirerek, sürekli bu dil üzerinden inşa edilmiş bir mücadele tarzıyla devam etmek yerine düşünsel alt yapılarını daha sağlam bir zemine oturtmaları ve (Esad?la mücadele ederken) aynı zamanda bahsedilen gerçek üzerine de düşünüp, analiz edip, savunma geliştirip buna göre söylem ve faaliyette bulunmaları gerekmektedir.

Muhalifler ve muhaliflere destek olan halk kitleleri ve siyasetçilerin belirttiği gibi olay öyle net değil. Çok girift ve derin hesapların yapıldığı bir süreç izliyoruz. Tamam, olayın başlangıcı ve ilk süreçler net olabilir ama sonrasındaki her iki tarafın da yaptığı bariz hatalarla iş içinden çıkılmaz ve dış mihraklar tarafından yönetilir bir boyut kazanmıştır. Olayın ilk evrelerdeki tablosuna bakarak ve pür İslami gibi lanse ederek savunanlar tarafından, özgürlük ve demokrasi gibi sihirli ve ikiye bölünmüş bir kavram ışığında değerlendirilmesi, tepkisel ve duygusal hareket edilmesine ve yalnızca haklı taleplere şartlanarak olayın sağlıklı değerlendirilmemesine yol açıyor.

Bir diktatörlükten demokrasi çıkarmak çok zor, ama hegemonik güçlerin getirdiklerini iddia ettikleri demokrasi ve özgürlük de çok pahalıya mal oluyor. Daha dün Irak`ta bir milyon Müslümanın

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

canına kıyıldı. Müslümanların canları bu kadar ucuz mu? Bir katil zorbayı yola getirmek için aynı halkın daha fazlasının ölümüne yol açmak meşru olabilir mi? (Ömer Erdem)

Tarih akıp gidiyor ve Ortadoğu bu tarihe damgasını vurmak ve zamana oynamak istiyor. Yıllarca özlem duyduğu özgürlük ve demokrasiyi arzu etmektedir. Fakat bütün bunlar yaşanırken

Ortadoğu'nun bu kadim halkları geleceklerini doğru tayin edebilecekler mi? Yoksa bu bahar değil

de bir başka bahara mı diyecekler? Bize düşen doğru bir strateji belirlemek ve sabırla beklemek?

(Habip AKPINAR/Selçuk Üniversitesi)

Suriye meselesini ele alırken, baştan beri her iki cepheye de mesafeli duran Kürt muhalefetinin durumu/konumu ayrıca irdelenmelidir. Bekle-gör politikası uygulayan Kürt muhalefeti, son kertede belirleyici olacaktır. Bölge haklı nezdinde, medyada çokça dillendirilen ve popüler olan Demokratik

Birlik Partisi'den (PYD) ziyade Kürt Ulusal Konseyi (KUK) daha etkin ve etkilidir. PKK ve Barzani'nin destekleriyle halk içerisinde etkin olmaya, süreci etkilemeye ve yönlendirmeye çalışan

PYD ile Baas rejimi arasındaki dirsek teması gözden kaçmamaktadır. 19 Temmuz tarihinde Esad

birliklerinin askeri destek vererek bölgeyi PYD'ye bırakmasıyla tartışılmaya başlanılan Suriye'nin

kuzeyinde oluşması muhtemel bir 'Kürdistan' endişesi başta Türkiye hükümetini tedirgin etmiş ve

politika değişikliklerine neden olmuştur. Bölgede çekilen bayraklar, olayın daha birçok boyutunun

olduğunu göstermiştir. Bölgedeki bazı odakların farklı açıklamaları kamuoyunu her ne kadar rahatlatsa

da, gelişmeler ileride Suriye'nin üç veya dört parçaya bölüneceğini gözler önüne sermiştir. KUK ile PYD'nin Mesut Barzani'nin arabuluculuğunda Erbil'de varılan anlaşması ise ilerleyen günlerde

manidar gelişmelere gebe dir. Türkiye ve İran hatta Irak Kürtlerinden bile zor durumlarda, hak ihlalleri

altında siyasi/iktisadi/kültürel hayatlarını idame ettirmeye çalışan, yıllarca kimlikleri bile olmadan 2.sınıf vatandaş muamelesi gören bölge halkı, doğal olarak bu sürecin sonunda bazı çıkarımlar elde etmek istemektedir. Muhalif askeri birliklerle PYD güçlerinin her an çatışmaya girme ihtimalleri

yanında Barzani'nin (Irak merkezi ordusuyla çatışma ihtimaline karşı bile olsa) Suriye sınırına askeri yığınak yapması, PKK'nın Suriye destekli eylemleri tartışmaları göstermiştir ki; yakın gelecekte

mevcut durumdan hariç daha farklı cepheleler açılacak ve çatışmalar artarak devam edecektir.

Suriye'de yaşananları doğru anlamlandırabilmek için şu noktayı da belirtmek gerekmektedir; Arap baharı içerisinde Suriye olaylarını ayrı değerlendirmek lazım, Tunus/Libya/Mısır gibi Arap baharında değişim gösteren ülkelerde süreç çok farklı işlemiştir. Libya hariç diğer bölgelerde iç savaş olmadı, Libya'da ise iç savaşta cephele Suriye'deki gibi belirsiz ve karmaşık değildi, muhalifler hep bir ağızdan/elden aynı doğrultuda hareket etti. Suriye muhalefeti içerisinde ise bir mutabakat yoktur. Ayrıca bu ülkelerde soğuk savaş yıllarını andıran bir kutuplaşma ve güç mücadelesi olmamış ya da belli ölçüde olmuştur. Bu güç mücadelesi olayı daha girift hale getirmiştir. Asıl püf nokta ise; bölgede mezhep çatışması çıkartılabilecek en elverişli ülkenin Suriye olmasıdır. Tunus'ta, Libya'da, Mısır'da böyle bir toplumsal zemin yoktur. Başında ?Nusayri bir diktatör? olan Suriye bu minvalde hemen değerlendirilmiştir. İsrail'in süreçteki etkinliği ve çıkarları da, Suriye meselesini diğer bölgelerden ayıran önemli etkenlerdendir. İsrail'in diğer bölgelerle pek alıp-veremediği yok, ama Suriye İsrail için bir varoluş meselesidir. Tetikleyen bir unsur olsa da Arap baharını ayrı, Suriye'de yaşananları ayrı değerlendirilmeli, masaya yatırılıp derinlemesine irdelenmelidir. Bu farklılıklar altında mevzunun adını net koyduğumuz takdirde mesele daha da berraklaşacaktır.

Suriye hakkında konuşan kişilerin kelimeleri daha dikkatli ve itinalı kullanmaları gerekmektedir. Bölgeye hâkim olmadan, acıları bilfiil hissetmeden, olayları doğrudan tahlil edip acılara dokunmadan oturduğumuz yerden, PC başından pervasızca söz söyleme hakkımız yok. Sadece yorum yapıp kamuoyunu bilinçlendirip yönlendirebiliriz ve bunu da ancak yargı bildiren cümleler kurmadan, kesin konuşmada, karşı tarafı tanımlayıp mahkûm etmeden yapabiliriz. Çünkü buradan edilen bir sözün orada bir cana mal olma ihtimali kuvvetle muhtemeldir ki; kullanacağımız çatışmacı dilin bir cana bile zararı dokunursa bunun hesabını Türkiyeli Müslümanların tümü toplansa veremez...

İktisadi Dinamikler

Küreselleşen dünyaya ve liberal ekonomi yapısına direnen, açık piyasa ekonomisi üzerine kurulu liberal yapının/çarkın bir dışlisi olmaları gereken bu ulusal, içe kapanık ülkelerin (Arap baharı dâhilindeki) dışı açık bir pazar olması gerekmektedir. Değişimi isteyen güç odakları, yıllarca kendilerine uşaklık yapmış diktatörleri def edip pazarı açık bir piyasa haline getirip paylaşmak için

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

operasyona başlamıştır. Kendi dinamikleriyle, yönlendirmeleriyle, etkinliğiyle bir şey yapamayan bölge halkları emperyal desteklerle süreci sırtlanmış ve düşe kalka, can vererek süreci sonuçlandırma yolunda baya yol almıştır.

2011 yılının başlarında İsrail enerji bakanı Joseph Paritzki: ?Musul Hayfa boru hattı için Suriye işgal edilmeli? sözlerinden bu günkü tabloyu okumak lazımdır. Tarih boyunca Dünya siyasetinde hiçbir girişim olmasın ki; sonu iktisadi bir çıkara dayanmasın. Mevzular dönüp dolaşıp iktisadi çıkar savaşımına çıkmaktadır. Son evrelerde 4?e düşen, 7 kız kardeşin (Dünya çapında petrol piyasasını yöneten firmalar) amaç ve çıkarları doğrultusunda şekillenen siyaset, bu siyaset doğrultusunda süre gelen olaylar nedeniyle niye Müslümanlar birbirini katlediyor? Bu sorunun cevabını vermemiz gerekmektedir.

Dış güçlerin hiçbir çıkar hesabı olmasa bile, bölgedeki ülke ekonomilerinin istikrarsızlaşması ve kriz içerisinde debelenmeleri onlar için yeterli bir çıkardır zaten. Suriye; başta Türkiye olmak üzere Irak, İran, Uzakdoğu ve daha birçok etkin ülkeyle ticari antlaşmalar içerisine girmiş, özellikle tarım olmak üzere iktisadi yapısını dışa bağımlılıktan kurtarma yolunda sağlam girişimler yaparken bu duruma gelinmiştir. Şu anda dış ticaret, üretim, imar, tarım, sağlık, gıda alanları başta olmak üzere ülke ekonomisi tamamen çökmüş durumdadır ve bu 2 yıllık evrenin faturasını 20 yıl içerisinde ödeyemez/ telefı edemez. Aynı şekilde komşu ülkelerin iktisadi kayıplarını kim ödeyecektir? Tabi ki bölge halkları. Türkiye başta olmak üzere Ürdün, Lübnan, Filistin, Irak devletlerinin dış ticari sirkülasyonları sıfıra inmiştir. Sınır bölgelerindeki ticari alış-verişle geçimini sağlayan milyonlarca insan bu süreç dahilinde yaşam mücadelesi vermektedir. Bu tablo bugün bitmiş olsa bile, 20 yıllık bir süre zarfında toparlanması da mümkün değildir. Haricen savunma politikalarına harcanan paranın haddi hesabı yoktur.

Bir diğer önemli sosyal ve iktisadi yansıması olan husus ise; mültecilerin durumudur. Ürdün, Lübnan ve Türkiye?ye sığınan mülteciler bütün mal varlıklarını bırakıp (bırakılanlar da bombardıman altında harap olmuş veya yağmalanmış durumdadır) kamplarda çile içinde tamamen dışa bağımlı

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

konumda hayatlarını idame ettirme çabası içine sokulmuşlardır. Bu mültecilerin sığındıkları ülkelere maliyetleri ise milyar dolarları aşmakta ve her geçen gün artmaktadır. Bu analizin hacmini aşacağından dolayı konunun iktisadi boyutunu kısaca belirtmeye çalıştık, sırf iktisadi boyutuna dair derinlemesine analizlerin yapılması elzemdir.

Son kertede; ölen insanların yanında iktisadi hesapları ortaya koymak istemiyoruz. İnsanca, Müslümanca düşündüğümüz vakit bunların bir değeri yoktur, ama bu gerçekleri de pas geçemeyiz. Karşımızdakilerin hesabı bu minvaldedir, canlarımızın yanmaması için de onların hesaplarını ve oyunlarını bozmamız gerekmektedir. Oyunlarını bozmak için de ilk önce ne oynadıklarını ve kurallarını bilmemiz, farkında olmamız, farkındalık yaratmamız, savunma mekanizmaları geliştirmemiz gerekmektedir.

Esad Sonrası Suriye?yi Ne Bekliyor?

Ortadoğu'nun görünümü, Suriye iç savaşından sonra ülkeyi 40 yıldan fazla bir süredir demir yumrukla yöneten Baas rejimi düştüğünde nasıl olacak? Suriye?yi yeni bir eşğin kıyısına getiren dramatik olaylar göz önüne alınınca, bu soruyu sormak artık kaçınılmaz oldu.

Beşar Esad gidecek; bu saatten sonra orada durma ihtimali kalmadı ama sorulması gereken soru, nasıl gideceği ve sonrasında ne olacağıdır. Esad'ın yakın çevresine düzenlenen bombalı saldırı, savaşın başkent Şam'a ve komşu ülkeler Türkiye, Lübnan ile Irak sınırına taşınması ve muhaliflere ağır silah sevkiyatı sonun başlangıcını hazırladı. Bu kutuplaşma tablosu altında öyle kolay kolay gideceğe de benzemiyor, böyle giderse 4-5 ay daha bölge halkının, mazlumların kanı artarak akmaya devam edecektir.

Belki Esad sonrasında çok adil, İslami, makul bir yapı kurulacak, ama artık sonrasında kimin iktidar olacağından, nasıl bir yapının kurulacağından ziyade ölen insanları düşünmeliyiz. Bizim vurgu noktamız da bunun üzerinedir; bu iktidar mücadelesi altında ezilen mazlum halka göre hareket eden yok. Yaşanan olaylara binaen gelişen kutuplaşma içerisindeki devletler ve güç odakları, yaşanan acıları hissetmemekte hatta kale bile almamaktadırlar. Onlar için dökülen kanın, evi dağılan

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

ailenin,
yetim kalan masum bir çocuğun anlamı yok ve hesaplarını bunlara göre yapmamaktadırlar. İnsani ve İslami hassasiyetle orada yaşanan zulme tepki gösterip tavır alarak muhalif cepheyi destekleyen samimi, duyarlı insanlar ise iyi niyetli ama kısır düşünceleriyle akıtılan kana hizmet etmektedirler. Salt duygusal ve iyi niyetli düşüncelerin, hamlelerin bir işe yaramadığı hatta zararı olduğu görülmelidir.

Ayrıca, şu anda Esad'ın gitmesini isteyen Müslüman kardeşlerimize soruyoruz. Esad sonrasında dair hüsnü niyette bulunmaktan başka bir öngörü/talep/düşünceleri var mı? Uluslararası siyaset acımasızdır, sadece hüsnü ihtimale binaen hamle yapılmaz, duruş sergilenmez. Olasılıklardan ziyade mevcut yapılar bazı durumlarda kısa bir dönemliğine evladır.

Esad gittikten sonra ihvan gelip ideale yakın İslami ya da başka yöntemlerle adil/özgür bir sistem kuracaksa amenna. Ama görünüşe göre laik/demokratik/Batı anlaşmalarına sadık ehil bir sistem kurulacak gibi. Eski Ulusal Konsey'in başkanı Ganyon'un ve Özgür Suriye Ordusu komutanlarının Esad sonrasında dair yaptığı İsrail'in tanınacağına, direniş örgütlerine desteğin kesileceğine, Batı antlaşma ve kriterlerine uyulacağına dair açıklamaları malum?

İnşallah öngördüğümüz gibi olmaz, ama Suriye baharı, Esad sonrasında daha da şiddetlenecek. Esad sonrası dönem çok daha kaotik ve şiddet dolu olacak. Rejim karşıtlarını oluşturan her bir grup kendi destekçileriyle istedikleri yapıyı kurmaya çalışacak, bu süreçte rakip aşiretler ve farklı dini gruplarla çatışmaları kaçınılmaz olacaktır. Haricen, baştan beri muhaliflerle arasına kalın bir çizgi çizen Kürt muhalefeti varlığını hissettirerek farklı cepheler açılacaktır. Bu iktidar ve çıkar savaşımı altında veya çıkmış olan mezhep çatışmasının artmasıyla akacak kanı düşünüp buna göre hareket etmemek lazım (!) aslında; bizim şu anda akan kana şartlanıp anlık tepkiler vermemiz gerekiyor sanırım (!)? Aksine bölge halkları olarak; Esad sonrasında iç savaşın, mezhep çatışmasının doğuracağı sonuçları öngörmemiz, farkında olmamız, değerlendirmemiz, önleyici hamleleri hayata geçirmemiz gerekmektedir.

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

Ayrıca, bütün hesapların Esad'ın gitmesi üzerine yapıldığı bu atmosferde rüzgârın terse doğru esmesi ve Esad'ın devrilmemesi ihtimalini de akıllardan çıkarmamak ve bu durumda bölgeyi neyin beklediğine dair ciddi hesapların yapılması da gerekmektedir.

Çözüm Arayışları ve Öneriler

Öneride bulunmadan önce olayı doğru okumalıyız. İşin arka planında dönenleri, müdahil olan/olmayan unsurları tespit etmeli, yapılacak hamlelerin kısa ve uzun vadede kime yarayıp yaramadığını netleştirmeli, mevcut şartlar dâhilinde akan kanı durduracak gerçekçi bir çözüm arayışı içerisinde olmalıyız. Çözüm yolunda yaptırım gücümüzün olmamasıyla birlikte, bu metin hali hazırda somut bir tekliften ziyade bir dizi arayış ve öneriler içermektedir.

Gelinen bu süreçte birkaç yol izlenebilir, farklı teklifler olabilir. En bariz olanı BM'in Annan Planı önerisinin hayata geçmesiyle ateşkesin sağlanması, Esad'ın muhalifleri tanıması, hakların iadesiyle yeni bir yola girilmesiydi. BM'yi tasvip etmesek de gelinen bu süreçte en azından kanın durdurulabilmesi için söz sahibi olan en başat unsur olması hasebiyle BM'nin önerisine kulak verilmeliydi. Ama hali hazırda görüldüğü gibi bölgedeki her iki taraf da, dışarıdan müdahale etmeye çalışan odaklar da bu planın uygulanmamasını sağlamak için ellerinden geleni yapmışlardır. BM sonuç alamayınca planı iptal etti, sonrasında da 18 Ağustos itibarıyla gözlemcileri de geri çekerek bölgedeki varlığına son vermiştir. Bu kararın bölgedeki kaosu artmasına vesile olduğu açıktır. Bir dönüm noktası olan, 30 Haziranda mutabakat sağlanmaya çalışılan Cenevre sözleşmesinin en önemli teklifi ise ?geçiş hükümetinin? kurulmasıydı. Cenevre Sözleşmesi'ni kimin sabote ettiği ayrı bir tartışma konusu, ama tek taraflı olarak muhalifler tarafından reddedilmiştir. Amaç Esad'ın gitmesiye, kan akmasına engel olmaksızın gerçekçiliği ne olursa olsun geleni direk reddetmek bir yana tam tersine muhaliflerin önerilerle/ alternatiflerle olayı makul bir düzeye çekerek çözme girişimlerinde bulunmaları gerekmez miydi? Yani bulunmaya çalışılan uluslararası çözüm arayışları bir şekilde hayata geçirilememiştir.

SUK Başkanı Seyda başta olmak üzere bazı odakların vurguladığı üzere uçuşa yasak bölgelerin ilan edilmesi ve güvenli geçişlerin Suriye içlerine kadar uzanması için çalışmaların yapılması

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

değerlendirilmelidir. Ayrıca İran'dan gelen, sorunun çözümüne yönelik çalışma ve temas grubu oluşturulması teklifi de hayatiyet kazandırılmalıdır. Çözüm yolunda duyarlı ve samimi olunmalı, her ihtimal/fırsat/olasılık değerlendirilmelidir.

Mesele her ne kadar şirazesinden çıkmış bir tablo sergilerse sergilesin, geri dönüşü zor yollara girilmiş olursa olsun, makul bir yol bulma ihtimali her daim mümkündür. İslam Konferansı Örgütü'nün (İKÖ) sessizliğini bozup olaya müdahale etmesi gerekmektedir. İslami olmayan devlet yapılarının oluşturduğu İslam İşbirliği Teşkilatı'ndan ziyade sivil formatta faaliyet yürüten (etkinliği ve meşruiyeti tartışma konusu olsa da hatta şimdiye kadarki sessizliği de sorgulanmalıdır) İKÖ net bir çözüm sağlayamasa bile en azından insani durumu düzeltme açısından olaya müdahil olup hakemlik yapabilir.

Rejim de, bir an önce güvenlik seçeneğini terk etmeye ve oluşturduğu zorluklar ve trajediler için hızlı çözümler bulmaya başlamalıdır. İktidar tekeline son verip, çoğulcu bir sivil devlet için gerçek ve acil reformları gerçekleştirme yolunu takip etmelidir. Her ne kadar Esad'tan beklenmese ve istese de artık uygulamasının kalmadığı bu seçenekler her zaman masada durmalı ve durmaktadır.

Uluslararası platformlar tekrar tekrar devreye sokulup belli bir süre (en azından 1-2 hafta) ateşkesin sağlanması gerekmektedir. Bu da sadece insani yardım yaparak bölge halklarının sağlık, gıda gibi zaruri ihtiyaçlarının giderilmesi, kadın ve çocuklar başta olmak üzere halkın güvenli bölge lere taşınması için sağlanmalıdır. Bu zaruretlerden ziyade bölgede birbirlerini acımasızca katledenlerin soluklanarak ne yaptıklarına ne yapıp/yapmamalarına dair düşünme fırsatları bulmaları için gerekmektedir. Sonrasında hala doğru yaptıklarını düşünüyorlarsa kaldıkları yerden devam edebilirler. Basit bir dille belirttiğim bu şartlar her iki tarafa da uygun sanırım.

Önerilebilecek en kestirme çözüm; Ülkenin biran önce bölünmesidir. Zaten olayların sonucunda istenilen de budur ve gerçekleşecek olan da budur. Ya da Beşar Esad bir suikast sonucu biran önce öldürülmelidir. Herkes çok iyi bilmektedir ki ABD ve İsrail bu konuda profesyoneldir. (Aynı kefeyle koymak için söylemiyorum, ki hayâ ederim) Nasıl ki Ahmet Yasin'i, Rantisi'yi,

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SÜRİYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

İmad

Mugniye?yi ve daha birçok mümini şehid ettiyse istedikten sonra Esad?a da ulaşım gebertebilirler.

Esad öldükten sonra destekçileri nezdinde oluşacak psikolojik yıkıntı, bürokratik kriz, devlet yapısının

meşruiyetini kaybetmesi ve ordunun dağılmasıyla olaylar kısa bir sürede nihayete erdirilecektir.

Ama ne yazık ki yukarıda belirttiğimiz bölünme ve Esad?ın ölümü, bizleri makul sonuçlara vardırılmayacaktır. Tersine sonraki süreçlerde daha fazla kanın akmasına vesile olacaktır. Başta Suriye

içerisinde Esad sonrasına dair muhalifler arasındaki iktidar mücadelesi ve Ortadoğu başta olmak

üzere dünya çapında tutuşacak Şia-Sünni savaşının doğuracağı ortamda Müslümanlardan eser kalmayacaktır.

Yani belirtmek istediğimiz husus şu ki; mevzu bahis olan Beşar Esad?ın şahsı veya Suriye devletini kimin/kimlerin yöneteceği değildir. Mevzu bahis olan doğan kaos ortamıdır ve bunun da gerçekleri görmeden durdurulması mümkün değildir.

Öyle ya da böyle olay gelişti ve bu noktaya geldi; akan kanların hesabı bir şekilde sorulacaktır, ama geçmişe dair konuşmak, kan davası gütmek, zaman kaybetmek yerine bu noktadan sonra ne

yapabileceğimizi konuşmalıyız ki yarın olacakların önüne geçebilelim. Askeri müdahale kimseye fayda sağlamayacaktır ve kaybeden (oturduğumuz yerden ahkâm kesen bizler ya da muhalifleri destekleyen

dış güçler değil) yine bölge halkı olacaktır.

NATO müdahalesi gerçekleştiği vakit ne olacağı malum, yukarıda da zikrettiğimiz gibi her kesim için amacın ne olduğu netleştirilmelidir. Amaç Esad?ın gitmesi mi, kanı durdurmak mı, İran

ve Hizbullah?tan kurtulmak mı, Batı?nın istekleri mi, petrol babalarının çıkarları mı, şahsi düşünce

ve ihtiraslarımız mı, özgürlük ve adalet mi; amaç ne? Amaç Esad?ın gitmesiye başka bir yol daha bulunabilir,

kimse Esad?ın kaşına gözüne hayran değil, elinde sonunda gidecek, ama nasıl? Nasıllığını ancak akli selim bulabilir; fevri, tepkisel, sloganvari düşünce ve söylemler değil.

Esad zalimdir, siyaseten ferasetsiz hamleler yaparak zulümler gerçekleştirmiştir. Eeee bunu dillendirip

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

duracak mıyız? Esad'ın zalimliği üzerinden kendimizi meşrulaştırıp egomuzu tatmin etmekten başka bir şey yapmayacak mıyız? Zalim zalimliğini yapıyor, asıl soru bizim ne yapacağımızdır?

Muhaliflere pür destek diyen arkadaşlar makul ve uygulanabilir bir çözüm önerisi sunsun hep beraber uyalım, hep bir ağızdan tek ses tek nefes olaylara müdahale etmeye çalışalım.

Gerçekleşen

acı olaylardan kimsenin bir çıkarı yok, herkesin amacı bölgede adil ve huzur içinde yaşayabilmektir.

Olayların çözüm yolu muhalifleri silahlandırıp savaşıma teşvik etmek değildir. Tabi ki zulüm altındaki savunmasız bir toplumu aslanların önünde terk etmekten bahsetmiyoruz ama görülmektedir ki bu durum, çözümden ziyade süreci çıkmaza sokmuştur. Farzı misal; muhalifler hep

birlikte silah bıraktıklarını ve ateşkes ilan ettiklerini bildirseler. Ve sonrasında bir şekilde Esad'a da

şiddeti durdurması için baskı yapıp olaylar bitirilebilir. Her ne kadar Esad bu durumu suiistimal edip oyalama tekniği olarak kullansa da tekrar tekrar diyalog yoluna başvurulmalıdır. Normal şartlarda bu ahmaklıktır, ama normal bir şart ve normal bir adam yok karşımızda. Varsın ahmakça

olunsun, yeter ki kan dursun?

Bu söylemlerimizden hümanist, ütöpik, hayalperest bir ima çıkartılmamalıdır. Biz burada çiçeklerden

böceklerden bahsetmiyoruz, geçerlikten bahsediyoruz. Yeri gelir savaşılar, yeri gelir can verilir ama belli bir hukuk ve net bir zemin dâhilinde. Şimdi ne yeri ne de zamanıdır. Bu durumda her halükarda kazananın üçüncü tarafların olacağı bir savaş, bizim savaşımız değildir.

Doğrudan silahlı yöntemlerle Esad'ı devirme yoluna gidilecekse bile bunun daha kansız, daha teknik, daha stratejik ve halkın minimum oranda zarar görerek yapılacak yöntemleri vardır, olmalıdır?

Batı samimiye bu yöntemlere başvursun, muhalifleri bu minvalde eğitsin (günümüzde her türlü durum için güvenlik/savunma/savaş yöntemleri var ve bu alanda ABD profesyoneldir), bizim gibi bodoslama savaşmıyorlar ve bu tekniklere hâkimler. Ama dediğimiz gibi bu atmosferden memnun olduklarından

bu doğrultuda bir müdahale ve katkıda bulunmuyorlar. Şu aşamada müdahil olan bölge halkının ve etkin güç odaklarının daha teknik/stratejik askeri yöntemlere başvurmaları gerekmektedir.

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

Son kertede adını koymamız gerek nokta ise; haklı özgürlük mücadelesi veren bölge halklarının pozisyonudur. Başta şunu söylemek gerekir ki, her ne olursa olsun, olan mazluma oluyor (bu dünyanın acı gerçeği) ve yine mazluma olacaktır. Kanı isteyen, bölgeye kanı getiren, kan akıtan İsrail

ve Batı ittifakının ekmeğine yağ sürülmemelidir. Halk bazında değerlendirecek olursak; haklı özgürlük

talebiyle çıkılan bu yolda evleri bombalanan, kurşunlanan, evladı/babası/kardeşi öldürülen, hakkına tecavüz edilen insanların verdiği mücadele kutsal ve yerindedir (biz de o pozisyonda olsak

aynısını yapardık). Tamam, dökülen kan yerde kalmamalı/kalamaz, yapılan zulümler karşılıksız kalmamalıdır.

Toplumda Esad'a yönelik bir kin doğdu, birisinin evladı birisinin kardeşi birisinin babası öldü, evleri yıkıldı ve insanların tepkilerini bastırmak o kadar kolay değil? Bu saatten sonra yapılması

gereken dökülen kanların peşinden koşmak değil, kansız bir çözüm bulmak ve oynanmaya çalışılan oyunları bozarak bu tabloda haz alanların sevincini kursağında bırakmaktır. İsrail, evinde

oturmuş sevinç ve kahkahayla birbirimizin kanını dökmemizi izlemektedir?

Burada bir benzetme yapalım: ?Osmanlı döneminde akıl hastanesine yatırılan bir hastanın tam olarak iyileşip iyileşmediğini anlamak için önüne bir post konulur ve ?bunun kollarını sayarsan

seni serbest bırakacağız? denilirdi. O hasta kolları saymaya kalkarsa ebediyen orada kalırdı.?

Bu misalden

hareketle; önümüze atılan bu kaos ortamını ayıklamaya çalışmaktan ziyade akliselimi devreye sokmalıyız. Yoksa daha çok debeleneceğiz, daha çok kan akacak?

Türkiye'deki İslami camiaya/gençlere/abilerimize âcizane bir tavsiyemiz olacak; Ortak bir platform/zemin oluşturup makul bir dille oturup şimdiye kadarki çatışmaları, yanlış anlamaları, ithamları, önyargıları hatta hakaretleri ve tehditleri bir kenara bırakıp, sağlıklı bir değerlendirme yapıp, durum tespitinde bulunarak bir çözüm geliştirip hep bir ağız ve elden Suriye'deki gayri ahlaki,

gayri insanı, gayri İslami zulmü ve hesapları durduralım/engelleyselim/bertaraf edelim ve zulmün üstün gelmesine izin vermeyelim, en azından bunun gerçekleşmesi için gayret edelim... Bu platform

iki taraf müntesiplerinin mutedil kişilerinden oluşmalı ki; tek boyutlu değil de çok boyutlu değerlendirilip

çözüm yolunda gerçekçi adımlar atılabilsin. Kendi doğrularımız, egolarımız, ihtiraslarımız, düşüncelerimiz için değil; Suriye'deki ?masum bir çocuk? için...

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

İlk ve son çare olan Allah'a sığınma seçeneğini de sürekli devreye sokmamız gerekmektedir. Dua edelim inşallah? ?Ve kâfirlerin hesapları varsa Allah'ın da bir hesabı vardır. Allah hesabı çabuk görendir.? Hayır temennisiyle?

NOTLAR:

NOT-1: Suriye cephesinde mücadele veren, diğer bölgelerden ve özellikle Türkiye'den giden halis niyetli kardeşlerimizin durumu ayrı bir tartışmayı ve kutuplaşmayı doğurmuştur. Başta şunu belirtmek isteriz ki; onların üzerinden kendi düşüncelerimizi meşrulaştırmaya da, onların canı/kanı üzerinden savaş ortamını körüklemeye de, aynı zamanda ferdi olarak doğru bildikleri yolda sadece Allah rızası güderek cehdeden şahsiyetlerin arkasından onların şahitliği hakkında ahlaksızca sözler söyleyerek sorgulamaya da kimsenin hakkı yoktur. Şöyle bir adım geri atıp hali hazırdaki tabloya uzaktan bir bakmanızı rica ediyoruz; neyin savaşıdır bu? Kim ne için, ne adına, kimin menfaatine çatışmakta, kanlar akmakta, çocuklar babasız/analar evlatsız kalmaktadır?

Bizim kardeşimiz Fahreddin Konuralp Memioğlu gibi daha nice Suriyeli, Somalili, Iraklı ümmetin evlatlarının canları yanmakta? Artık bu gidişata bir ?DUR? deme vakti geldi de geçiyor? ?DUR? demek de, ne Esad'ın zulmünü meşrulaştırıp desteklemekle ne de savaş çıkırtkanlığı yapıp muhalifleri silahlandırıp, Müslümanı Müslümana kışkırtmakla olur. Konuralp için oynanan oyunların, devletlerin ve petrol babalarının çıkarlarının, perde arkasında yapılan hesap kitapların, kimin ne çıkarı olduğunun, sonuçta kimin menfaatine bir yapının kurulacağını hiçbir önemi yoktu. O sadece doğru bildiği yolda Allah rızası güderek mücadele vermek istemişti. O yolda, düşüncelerinde, İslam anlayışında isabet edip etmediği de ayrı tartışma konusudur. O halis niyetiyle şehid oldu. Allah katında bildiklerimizden, bilmediklerimizden, cehaletimizden dolayı değil hislerimizdeki samimiyetimizden dolayı yargılanıp mükâfatlandırılacağız. Hatırasını yâd etmek için düştüğümüz bu notla kardeşimizi anmak istedik; Onu sadece halis niyetleri açısından değerlendiriyor, Rabbimizden şahitliğini

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

kabul etmesini, onu cenneti âlâda rızıklandırmasını ve bizleri de affetmesini temenni ediyoruz...

Bireyleri, bu tablo ışığında ferdi gayret ve eylemleriyle değerlendirebiliriz. Ama toplumsal bazda değerlendirdiğimizde işin rengi biraz değişiyor. Toplumsal ve siyasi yansımaları açısından değerlendirildiğinde olumsuz sonuçlar doğurmakta ve yanlış anlaşılmalara mahal vermektedir. Bu neyin savaşıdır? Sorusuna samimice, ferasetle, ahlaklıca, insanca cevap vermemiz gerekmektedir. Bu bizim savaşımız değil, tarih boyunca bizim bölgelerimiz kan ağladı, canlar yandı ki; her iki taraftan da yanan canlar hep bizden oldu. Emperyalistlerde kendi dinlerinin/siyasi emellerinin ve iktisadi çıkarları doğrultusunda bizlerin kanlarından beslenerek nemalandılar. Dünya çapında zulüm altında bulunan bölgelerin % 98'i İslam toprakları, burada bir gariplik yok mu sizce? Burada bir cehalet, ferasetsizlik, sorumsuzluk, düşüncesizlik, aldatılmışlık, uyuşukluk, cesaretsizlik, duyarsızlık, vahdetsizlik yok mu sizce? Burada bir gariplik var ve bu garipliği çözmeden topraklarımızda zulüm devam edecektir? Birlikte hareket etmedikçe, gemimizin dümenine bizzat geçmedikçe, İslam ile medeniyetimizi canlandırıp toplumlara ilham kaynağı olup adaletle hükmetmedikçe daha çok kan akacak?

NOT-2: Wikileaks gizli dosya paylaşımına devam ediyor. Suriye kaynaklı içerisinde bakanlıkların ve devlet dairelerinin yazışmaları da bulunan tam 2 milyonu aşkın mail ve içerikleri Wikileaks tarafından ifşa ediliyor. Wikileaks daha önceki sızıntılarda olduğu gibi yine dosyaları peyderpey yayınlamaya başladı. Wikileaks yetkilileri, Suriye Dosyası olarak adlandırdıkları belgelerin büyük ses getireceğini ifade ediyor. Wikileaks sözcüsü Sarah Harrison'un açıklamalarına göre belgeler Suriye'nin Başkanlık, Dışişleri, Enformasyon ve Kültür Bakanlığı gibi birçok resmi ve özel kurumların 2006 yılından bu yana olan yazışmalarını içeriyor.

Wikileaks kurucusu Julian Assange ise e-postalarla ilgili olarak yaptığı açıklamada; ?Bunlar bizim şu ya da bu grubu eleştirmemize yardımcı olmaktan öte çıkarlarını, eylemlerini ve düşüncelerini anlamamızı sağlıyor. Bu çatışmayı çözmemizin tek yolu bunu anlamaktır? ve ayrıca ?Bu belgeler sadece Suriye yönetimini değil, aynı zamanda Suriye'deki rejim karşıtlarını da kızdıracak? diyerek soru işaretleri uyandırmıştır. Peyderpey yayınlanmaya başlanan belgeleri inceleme fırsatımız

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

olmamıştır,

önemli noktaları ilerleyen vakitleler de dosya haricinde aktarmaya çalışacağız?

NOT-3: Her ne konuda her ne olursa olsun bir konuyu ele alırken, değerlendirirken, tartışırken, konuşurken usulüne, erkânına riayet etmemiz gerekmektedir. Bu her iki taraf için de geçerlidir, çünkü amacımız ilk önce sorunu doğru tanımlamak olmalıdır. Bunun için de ilk önce doğru verilere

ulaşmayı amaçlamalı, iki taraf da birbirinin taleplerini, söylemlerini iyi anlamalı, anlayabilmek içinde usulünce konuşuyor olmaları gerekmektedir. Muhaliflere pür destek diyen arkadaşların dinlemeye

tahammülü yok, temkinli yaklaşanları dinlemeden önyargılarla, kendi zihin dünyalarında çizdikleri tablolar ışığında karşısındakine ?sen kimsin, nesen, ne diyorsun? diye sormadan kendi kendilerine karşısındakini tanımlamakta, bu tanım üzerinden tartışıldığından ve süreç işletildiğinden

yanlış mecralara kayılmaktadır. Ön yargılardan ve popülist dilden sıyrılıp birbirimizle konuşalım, dinleyelim, anlayalım; sonra herkes doğru bildiği minvalde yapması gereken şey neyse yapar.

Temkinli yaklaşan kesim konuyla alakalı verileri değerlendiriyor, analiz yapıyor, kaygı içerisinde bir şey söylüyor ama pür destek diyenlerin duygusal tepkiler haricinde söyledikleri hiçbir şey yok? Yani tamam; Esad gitmeli, zulüm durmalı, özgürlük gelmeli, ama kuru kuru söylemekle olmuyor işte, mevcut şartlar dâhilinde makul, uygulanabilir, kayda değer bir şey söylemek gerekiyor.

Oturduğumuz yerden popülizm yapmakla zulüm durmuyor?

NOT-4: Muhalif hareketlere ve gelişmelere temkinli yaklaşan kişilerin de kullandıkları dile dikkat etmeleri, kelimeleri iyi kullanmaları gerekmektedir. Muhaliflere pür destek verenlere emperyalist

yaftası vurulması uygun olmamaktadır. Aynı cephede bulunmalarına rağmen aynı hassasiyet ve amaç doğrultusunda hareket etmemekte, farklı etkenler nedeniyle bu tablo ortaya çıkmış durumdadır. Amacımız olaylara makul bir çözüm bulmaktır, olanları değerlendireyim derken Esad?ı ve zulmünü de meşrulaştırmamak lazım, böyle bir dilden, yanlış anlaşılmalara mahal verecek

sözlerden kaçınılmalıdır. Ayaklanmaların dinamiklerini iyi tahlil edemeyip sokaktakilerin tümünü terörist olarak tanımlamak, tam olarak ?Esadçı? bir mantığın ürünüdür. Temkinli yaklaşımla bu mantığın örtüşürülmesine neden olacak söylemlerden kaçınılmalıdır. Her türlü problemin kaynağı,

meramını doğru anlatamamaktan, dili usulünce kullanamamaktan neşet etmektedir. Zamanında ve

yerinde kullanılan dille çözülmeyecek sorun yoktur.

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

NOT-5: Belirtmek istediğimiz bir başka husus ise; (Türkiye içerisindeki İslami camiayı baz aldığımızda) muhaliflere pür destek veren arkadaşların argümanları, fikirleri duygulara hitap eden söylemler eşliğinde kahir ekseriyeti temsil ediyor gibi gözükse de (ki; sayının fazla olması doğru olduğu anlamına gelmez) aslında kamuoyu nezdinde doğan duygusal havadan kaynaklı tepkilerden çekinerek ve bıkararak, camia içerisindeki cepheleşmeyi körüklememek için ses çıkartmayan, temkinli yaklaşan kişilerin sayısı facebook başta olmak üzere diğer iletişim kanallarında ortada olanlardan kat be kat fazladır?

NOT-6: Normal şartlarda ARGE Enstitü analiz formatımızda, ele aldığımız her konuyla ilgili 3 kişiyle röportaj yapmaktaydık. Önceki "Kürt Sorununa İslami Bakış", "Dünü, Bugünü, Yarınıyla Başörtüsü Meselesi" ve "AKP ve Müslümanlar" başlıklı çalışmalarımızda bunu gerçekleştirmiştik ama bu konu dâhilinde yeteri kadar kutuplaşmaların olduğunu düşünerek, Müslümanlar arasında yeni kutuplaşmalara mahal verip, bunları arttırmamak için bu sayıya has röportaj gerçekleştirmemeye karar verdik?

NOT-7: Bu metin dâhilinde bazı vurgu noktalarını tekrar ederek sizleri sıkıştırmış olabiliriz, ama önemli gördüğümüz bazı hususların üzerine basmak istedik. Ayrıca aynı düşünmediğimiz kardeşlerimizi incitecek, yanlış anlaşılmaya mahal verecek cümleler sarf ettikse affola?

Sonuç

Suriye'de zemheriye dönen Arap baharı kapsamında ele aldığımız komşumuzdaki acı tabloyu zahiri verilerden ziyade çok boyutlu etkenleriyle işlemeye çalıştık. Ve "İnşallah bizim dillendirdiğimiz öngörü ve kaygılarımız yanlış, muhalif ve pür destekçilerinin dedikleri doğrudur" diye temenni ediyoruz, çünkü bizler muhtemel sonuçlarıyla acı gerçekleri dillendirip mevzu etmekteyiz.

Bu gerçeklikler ışığında, Suriye'de olayların nasıl şekilleneceğini tek bir aktör belirlemeyecektir. Ne Esad, ne İran, ne muhalifler, ne Türkiye ve ne de uluslararası aktörler. Suriye'deki güç çekişmesinde

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

acı tercihler dışında bir seçenek görülüyor. Bunu daha da acı hale getirmemek için olayları dışarıdan yorumlayan kişilerin fanatizmi ve mezhebi öfkeyi köpürtmek yerine, hakkaniyetli bir dil kullanmaları daha yapıcı olacaktır. Amaç daha fazla kan dökülmeden meseleyi nihayete erdirmek olmalıdır. Bir an önce ateşkesin sağlanması ve insani yardım koridorlarının oluşturulması gerekmektedir.

Ne yazık ki Suriye, artık Suriyelilerin değildir? Martin Luther'in dediği gibi ?Hepimiz beraber kardeşçe yaşamayı öğrenmeliyiz, yoksa hepimiz beraber aptalca öleceğiz!? ve Ortadoğu'daki kaos sürdüğü takdirde ağıtlar hep Türkçe, Arapça ve Farsça olacak, zafer çılgınlıkları ise İngilizce ve İbranice olacaktır?

Faydalanılan Kaynaklar ve Katkıda Bulunanlar

Katkıda Bulunanlar; Yusuf Şanlı, Arzu Berber, Kadir Yılmaz, Yağmur Can

Faydalanılan ve alıntı yapılan kişiler; Sedat Laçiner, Ali Bulaç, Banu Avar, Adem Özköse, Kadri Kanpak, Habip Akpınar, Ömer Erdem, Esmâ Dalp, Fikret Başkaya, Ahmet Emin Dağ, Joschka Fischer ve düşünce kuruluşlarından Ordaf, Orsam, Seta, SDE olmakla birlikte muhtelif medya kanallarından faydalanılmıştır.

Hazırlayan: ARGE Enstitü/Komisyon

Misyon ve Vizyonumuz

ARGE Enstitü bölgesel ve evrensel konuları ele alan, araştıran, özgür, özgün ve dinamik gençlerden müteşekkil bir düşünce kuruluşudur. Dejenere olmuş kavramları tekrar okuyarak gerçekliklerini bulmaya, gündeme getirmeye cesaret edilemeyen sorunlu ulusal/ uluslararası mevzuları araştırıp farkındalık sağlayarak kamuoyuna ve karar verme mekanizmalarına olumlu katkılarda bulunmayı amaçlamaktadır.

Başlangıç aşamasında düşünce kuruluşu olarak işlev gören ARGE Enstitü, güncel konuları ele alırken tarihî derinliğimizi göz ardı etmeden belirlenen konulara dair araştırmalarını periyodik

Satranç Tahtasında Sıradaki Piyon "SURIYE"

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 03 Mart 2012 09:12 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Ocak 2020 11:38

olarak yayınladığı analiz, dosya ve raporlarla ilgili kişi ve kurumlara sunmaktadır. Sonraki süreçlerde

kurumsal yapılanmasını tamamlayarak yoluna devam edecek olan oluşumumuz orta ve uzun vadede dil, medeniyet, kültür ve toplumsal bilimler üzerinden bugünü okuyarak geleceğin inşasına

pozitif katkılar sağlamayı, akademik düzeyde seminerler düzenleyerek eğitim ve bilgilendirme faaliyetlerinde

bulunmayı amaçlamaktadır.

Hiçbir kurum-kuruluşa, mezhep-meşrebe angaje olmadan, kısır düşüncelerden sıyrılmış ve partizan kaygılardan uzak, etnik ayırım gözetmeksizin, çıkar amaçlı değil fayda amaçlı çalışacak olan

oluşumumuz; Siyasi, İslami, Sosyal, Ekonomik, Kültürel alanlarda farklı okumalarla değer üretmeyi

amaçlamaktadır. Kavram kargaşası ve dejenerasyonun minimize edildiği, ortak akli öngördüğümüz

hareketimizde her kesimden fikri destek ve paylaşıma da açığız?